

Mordet på president Kennedy var et statskupp – og Lee Harvey Oswald var uskyldig.

En samling artikler om en av de mest traumatiske hendelsene i
USA's historie.

Av Sverre Avnskog

Kolbotn, 2024.

Innholdsfortegnelse:

Side 2: Innledning.

Side 4: Oppsiktsvekkende nye opplysninger om Lee Harvey Oswalds rolle i mordet på JFK.

Side 10: JFK-mordet: Nye øyenvitner står frem!

Side 15: Mordet på John F. Kennedy var et statskupp – satt i scene av det amerikanske etablissementet.

Side 29: Mordet på John F. Kennedy - sett i lys av Vandrer mot Lyset!

Side 38: USAs mørke hemmelighet og verkebyll.

Side 43: Kennedy-jubileet – elendig reklame for journaliststanden.

Side 48: Hvem avfyrte det fatale hodeskuddet som knuste president Kennedys hode?

Side 55: Kilder.

Innledning.

Siden jeg skrev min første store avhandling om Kennedy-mordet i 2011, har det skjedd svært mye innen Kennedy-forskningen. Flere nye amatør-filmer har dukket opp, og flere vitner til de fatale hendelsene i 1963 har stått frem med sine førstehånds opplysninger. De mest oppsiktsvekkende av disse vitnene, er kvinnen som var Lee Harvey Oswalds kjæreste og elskerinne i de siste månedene han levde, Judyth Vary Baker, og mafiamedlemmet på lavere nivå, Roderick MacKenzie III.

Vary Baker arbeidet sammen med Lee Harvey Oswald i et CIA-ledet prosjekt i New Orleans våren 1963. Prosjektets mål var å utvikle høypotente kreft-celler som kunne brukes som biologisk våpen for å drepe Cubas diktator, Fidel Castro. Av ulike grunner ble ikke planen gjennomført, selv om det virkelig lyktes å utvikle kreftceller som var svært hurtigvoksende og hadde høy dødelighet. Cellene ble utprøvd ved å injisere innsatte i fengslene, og allerede etter ca en måned begynte de første fangene å dø. Det må sies at Judyth Vary Baker trakk seg fra prosjektet, da hun innså at kreftcellene skulle testes ut på uskyldige mennesker, mens Oswald fullførte sin del av prosjektet, og reiste til Mexico for å overlevere dem til en kontaktperson, som ikke dukket opp.

Oswald ble deretter beordret av CIA til å reise til Dallas, og ble skaffet arbeid i The Texas School Book Depository. Oswald ble fortalt at hans oppdrag i Dallas, var å fungere som CIA-informant, og han skaffet seg etter hvert kontakter innen de miljøene som planla å drepe presidenten på hans besøk i Dallas senere på høsten. Han var også med i et abortion-team, som hadde som siktemål å forhindre drapet fra å finne sted. Men Oswald ble lurt trill rundt, og ble i realiteten manøvrert inn i rollen som patsy. Han ble ettersøkt kort tid etter drapet og ganske hurtig arrestert av politiet. Ifølge Vary Baker visste Oswald godt at han var i livsfare, men valgte å gjennomføre sitt oppdrag «to the bitter end». Og vi vet alle hvordan det endte – på det aller mest tragiske vis – både Kennedy og Oswald ble myrdet.

Det Roderick MacKenzie III forteller, er minst like oppsiktsvekkende som Judyth Vary Bakers historie. MacKenzie gjorde småjobber for mafiaen, og hadde spesialisert seg på forfalskninger av ID-kort. Han ble, i likhet med Oswald, beordret til Dallas og fikk i oppdrag å etablere et såkalt «safe house», som mafiaen skulle bruke som skjulested under en eller annen operasjon. MacKenzie visste på det tidspunktet ikke at presidenten var ventet på besøk til Dallas, men opprettet skjulestedet som han var bedt om. Han kunne observere alle som kom og gikk, og etter hvert skjønte han hva som var i gjære: «The big event» eller «the hit parade» som planene om å myrde USAs president ble kalt.

På selve mord-dagen ble MacKenzie bedt om å møte et par sentrale mafia-medlemmer på en kafe – antagelig for å medvirke til å skaffe dem alibi. I løpet av kafebesøket forlot det ene mafia-medlemmet stadig bordet for å snakke i telefonen, og da han kom tilbake siste gang, var han tydelig opphisset, ifølge MacKenzie.

Men det mest oppsiktsvekkende med MacKenzies fortelling, er når han noe senere møtte mannen som var kjent som Lyndon B. Johnsons «hitman», som hadde ryddet flere «uønskede» personer av veien, på Johnsons ordre – nemlig Malcolm «Mac» Wallace. Wallace var åpenbart beruset og drakk tungt mens de to var sammen, og begynte å skryte av sin medvirkning i attentatet – og ikke nok med det, han avslørte at Dealey Plaza var omkranset med flere skytterlag i mange ulike posisjoner, slik at Kennedy i realiteten befant seg under kryssild – bakfra, fra begge sider og forfra.

Ifølge MacWallace skjøt han selv fra 6. etasje i skoleboklageret og også Lee Harvey Oswald var tilbudt å avfyre skudd derfra. Men som vi vet, var det ikke Oswalds hensikt å skyte, men tvert imot å forsøke å avverge mordet.

Den siste tingen jeg vil påpeke her i innledningen, er at to amatørfilmer som sveiper forbi inngangen til skoleboklageret, ganske tydelig viser en mann som står i skyggen, i det ene hjørnet og drikker en cola. Mannen kalles i forskningsmiljøet for «the prayer man» fordi han holder hendene foran seg omtrent som når man ber. På den ene filmen, tatt av David Wiegman, kan man sågar se at han løfter hånden mot ansiktet, som om han drikker. «The prayer man» ses tydeligst i den andre filmen, tatt av Jimmy Darnell. Og personlig er jeg ikke i tvil om at det er Lee Harvey Oswald som står der i inngangspartiet.

Det stemmer helt overens med hans første forklaring under avhørene, der han hevdet at han gikk for å spise lunsj kl 12.00. Først gikk han for å kjøpe seg en cola i automaten i andre etasje, og deretter videre ned til lunsjrommet i første etasje. Litt senere gikk han ned til utgangen sammen med mange av de andre ansatte for å se på bilparaden med presidenten. Og filmene som viser «the prayer man» beviser at Lee Harvey Oswald snakket sant.

Men det utrolig tragiske skjedde, at mannen som var villig til å forsøke å redde presidentens liv med fare for sitt eget, selv ble beskyldt for å ha drept presidenten. Noen ganger er skjebnen grusom.

De fleste artiklene som er samlet her, har tidligere blitt publisert i Vårt Lands tidligere debattforum, Verdidebatt. Jeg har revidert dem i og med denne samlingen, og gjort noen mindre endringer.

God lesning!

© Copyright: Sverre Avnskog.

Oppsiktsvekkende nye opplysninger om Lee Harvey Oswalds rolle i mordet på JFK.

Før mordet på John F. Kennedy, bodde den påståtte morderen, Lee Harvey Oswald, i flere måneder i New Orleans. En annen person som også oppholdt seg der, var den svært talentfulle kreftforskeren Judyth Vary Baker, og de to ble etter hvert kjent med hverandre og utviklet et kjæresteforhold. De var begge to involvert i CIAs planer om å myrde Cubas leder, Fidel Castro, ved hjelp av høypotente kreftceller, utviklet av CIA.

Etter mordet på JFK fikk Lee Harvey Oswalds elskerinne klar beskjed om at dersom hun noensinne fortalte noen om sin viten, ville hennes liv få en brå slutt. I disse dager står hun likevel frem med sjokkerende nye opplysninger som burde ryste USA og verden.

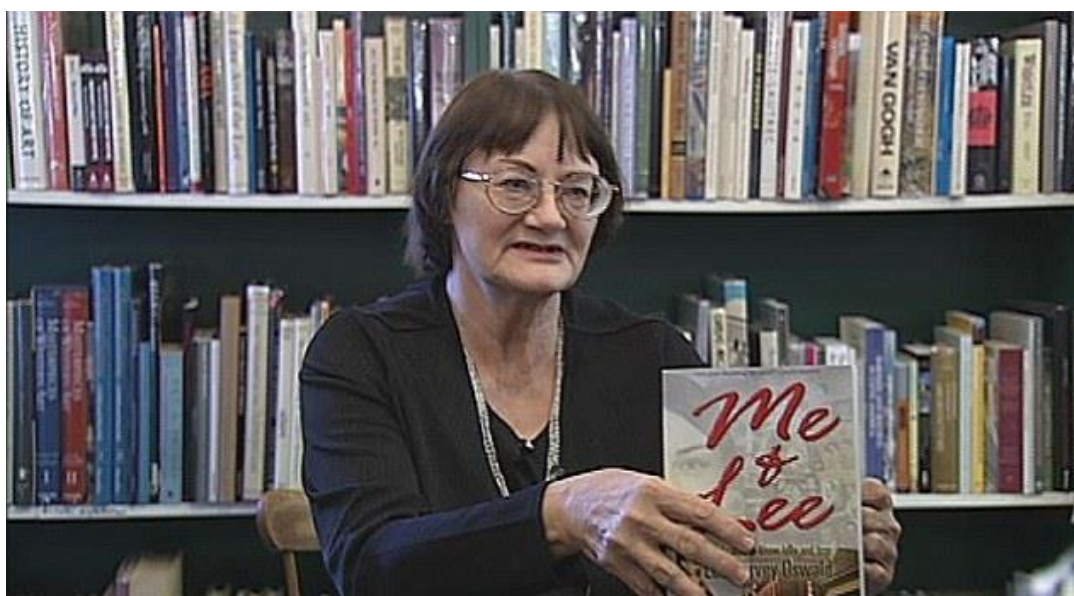
Denne artikkelen bygger på flere intervjuer med kvinnen som var Oswalds elskerinne de siste månedene han levde. Hennes navn er Judyth Vary Baker, og hun har også utgitt en bok om sitt forhold til Oswald: **Me & Lee – How I came to know, love and lose Lee Harvey Oswald.**

Den unge Judyth Vary Baker avslørte tidlig et svært begavet forskertalent, og drømte om å klare å utvikle en virksom kur mot kreft. Takket være hennes begavelse, ble hun tilbudt en rolle i CIAs kreft-prosjekt for å utvikle høypotente og svært dødelige kreftceller, som skulle brukes for å myrde Cubas diktator, Fidel Castro. CIA-agenten Lee Harvey Oswald, ble også beordret til å jobbe med dette prosjektet, og de to unge CIA-involverte personene ble kjærester og elskere. Begge fotos fra Vary Bakers facebook-side.

Judyth Vary Baker var en ung og idealistisk student som tidlig gjorde seg bemerket som et unikt vitenskapelig talent. Hun brant for å finne en måte å kurere kreft, og ønsket å vie sitt liv til medisinsk forskning. Gjennom sin forskning fant hun bl a ut at kreft skyldes et virus, og hun hadde stor tro på at man skulle finne et motmiddel. Hun kom i medias søkelys allerede som 18-19-åring, og hennes talent var så oppsiktsvekkende, at hun ble lagt merke til langt opp i de mest maktfulle kretsene i amerikansk politikk, som så i henne akkurat den personen de søkte som deltager i et vitenskapelig prosjekt på høyt nivå.

Judyth var nemlig også en innbitt motstander av Fidel Castro, og la ikke skjul på sine antipatier mot denne revolusjonslederen som hadde tilrevet seg makten på Cuba. Sterke krefter i USA ønsket å få Castro tatt av dage, både innen politiske kretser, CIA, mafiaen og det cubanske eksilmiljøet. Et av forsøkene på å ta fra ham makten, er kjent som den mislykkede invasjonen i Grisebukta.

Judyth Vary Baker fotografert med den første utgaven av hennes bok, Me and Lee, how I came to know, love and lose Lee Harvey Oswald. Hennes bok er full av dokumentasjon som bekrefter hennes historie på en svært overbevisende måte. Foto fra internett.

Planen om å myrde Castro ved hjelp av kreftceller.

Det ble arbeidet på mange plan for å finne metoder for å myrde Castro på. En av metodene var å bruke biologiske «våpen» til å påføre ham dødelige sykdommer. Og den sykdommen man så det største potensialet i, var kreft. Og man klarte å styre det unge geniet, Judyth Vary Parker inn i dette forskningsprosjektet. Hun så det som en nobel handling å delta i et prosjekt for å sikre amerikanske interesser på Cuba, og som ung idealist så hun intet umoralsk i å delta. I begynnelsen. Judiths oppgave var å eksperimentere med mus som var infisert med kreftceller, og som utviklet svulster, store som dem selv.

Men da disse kreftcellene ikke var potente nok til å sikre utviklingen av dødelig kreft på relativt kort tid, ville man rendyrke de kreftcellene som utviklet seg raskest, og med mest mulig dødelig effekt. Judyth skar av kreftsvulstene på musene, valgte ut celler fra de mest potente og hurtigvoksende, og utviklet en krefttype som var langt mer dødelig og

hurtigvoksende enn utgangspunktet. Disse kreftcellene ble bearbeidet videre ved hjelp av radioaktiv stråling, og muterte i mange retninger, til flere dødelige kreftformer.

Lee Harvey Oswalds mange roller.

Laboratoriet Judyth skulle arbeide i, lå i New Orleans, og en av de andre medarbeiderne traff hun på allerede noen dager før hennes arbeid tok til. I en kø på postkontoret traff hun på en ung mann, som øyeblikkelig gjorde et varig inntrykk på henne: Lee Harvey Oswald. Lee innviet henne i sitt eget forehavende, og lot henne møte flere av sine kontakter, som bl a inkluderte høyeste CIA-offiser i New Orleans, samt David Ferry, Clay Shaw og ikke minst, en mann som Judyth kun lærte å kjenne som Rubenstein, men som hun senere forsto var ingen ringere enn Jack Ruby, mannen som senere myrdet Lee Harvey Oswald.

Ruby var åpenbart en nær bekjent av Lee, og hadde kjent ham siden han bare var en ung gutt. Ruby hadde tette mafia- kontakter, og det er velkjent i dag at det på den tiden var et salig samrøre mellom CIA, mafiaen, militære- og politiske toppfigurer og det cubanske eksilmiljøet. Alle hadde felles interesse i å få fjernet Castro.

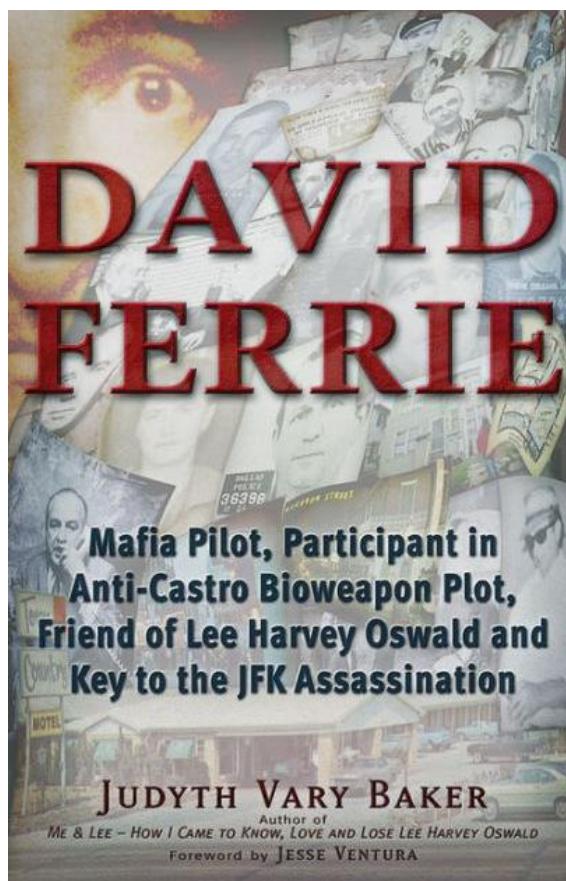
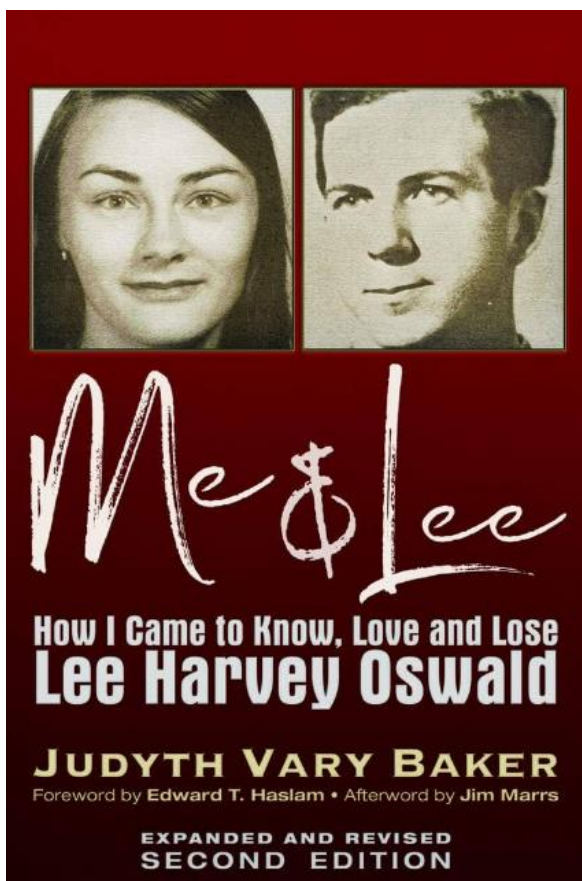
Oswald var åpenbart dypt inne i flere av disse kretsene, og kunne samarbeide med dem alle. Ved å fremstå som Cuba-vennlig utad, som sekretær av Fair play for Cuba-komiteen, fikk han også innpass i USA-fiendtlige miljøer og kunne gi myndighetene informasjon om Castro-vennlige personer i New Orleans, som kunne utgjøre en trussel mot USA. Det typiske ved Oswald, var altså at han var som en kameleon, som hadde flere skjulte agendaer, men som til syvende og sist jobbet aktivt for amerikanske interesser og var lojal mot det amerikanske samfunnet.

Judyth Vary Baker får kalde føtter.

Ledelsen var ikke helt og holdent fornøyd med resultatet av bestrebelsene på å utvikle et farligere og mer dødelig kreft-virus, og Judyth kom da på den ideen at man kunne gjøre viruset mer dødelig ved å svekke offerets immunforsvar ved å la vedkommende gjennomgå en serie røntgen- undersøkelser, for det var en velkjent sak at røntgen-strålene nedsatte immunforsvaret. Og da man mente at man hadde kommet så langt man kunne i å skape et dødelig våpen, kom tidspunktet da viruset skulle testes ut på levende organismer.

Til sin forskrekkelse fikk Judith vite at man ville bruke innsatte fra fengsler i New Orleans som forsøkskaniner til utprøvingen, men dette vegret hun seg mot, og skrev en skriftlig protest til sin øverste sjef, som ble rasende. Både fordi hun hadde blitt innprentet at intet skriftlig skulle eksistere som kunne avsløre forsøkene, men også fordi hun opponerte mot prosjektets metoder. Han lot det klart skinne gjennom at både hun og Lee Harvey Oswald var som ingenting å regne i forhold til prosjektets viktighet. På denne tiden hadde Judith og Lee utviklet et svært nært forhold til hverandre.

De bodde bare noen få kvartaler fra hverandre og tok samme buss til arbeid hver dag. Da de begge var gift, forsøkte de i det lengste å ikke fullbyrde sitt forhold, men klarte ikke å stå imot i det lange løp, men ble elskere. Judyths rolle var dramatisk endret etter hennes samvittighetskvaler, men både Lee og Jack Ruby deltok i injiseringen av kreftceller i noen av de ansatte.

Judyth Vary Bakers to bøker, der hun deler detaljert informasjon om Lee Harvey Oswalds rolle i mordet på John F. Kennedy og svært mye annen innsideinformasjon om de involverte personene, bl.a. David Ferrie, som også ble myrdet før han fikk delt sin informasjon. Den avbildede utgaven av boken om hennes forhold til Lee Harvey Oswald er den andre utgaven, som er utvidet og revidert. Foto fra internett.

Man trengte Judyths kompetanse en eneste gang til, og det var for å undersøke de smittede etter en viss tid, for å sjekke om de hadde klart å utvikle et kreftvirus som var tilstrekkelig hurtigvirkende og dødelig, og allerede etter ca en måned døde den første av forsøkskaninene.

Lee Harvey Oswald reiser til Mexico med smittestoffet.

Sommeren 1963 reiste Lee Harvey Oswald til Mexico medbringende noen flasker med kreft-smitte, som han skulle gi til sine kontakter, som skulle viderebringe det til Cuba og overlevere det til en av Castros betrodde medisinerere, som i virkeligheten var USA-vennlig. Gjennom sin deltagelse i arbeidet for å ta livet av Castro, hadde Lee og Judyth blitt klar over at mange av dem som ønsket livet av Castro, også hadde et sterkt ønske om å drepe USAs president, John F. Kennedy. Mange av dem mente han hadde sviktet sitt land ved å være alt for svak mot Castro, og via sine kontakter i Mexico fikk Lee bekreftet at det pågikk planlegging av et mord på JFK. Dette likte han svært dårlig, da han ikke hadde noe som helst imot JFK. Og turen hadde et særdeles nedslående resultat for Lees vedkommende: Ingen av dem han skulle møte, som skulle sørge for å få kreft-smitten sendt inn i Cuba, møtte opp. Så det var en svært frustrert Lee Harvey Oswald som vendte tilbake til New Orleans, og fikk vite at planene om å myrde Castro ved hjelp av kreft, var skrinlagt. Judyths tjenester var ikke lengre ønsket, og Lee ble beordret av sine oppdragsgivere å reise til Dallas, og han ble skaffet arbeid på The Texas School Book Depository.

Lee Harvey Oswald fotografert kort tid etter at han ble arrestert. Man kan se såvidt at han er påsatt håndjern. Stillbilder fra to nyoppdagede amatørfilmer, viser etter all sannsynlighet Lee Hervey Oswald som stå i foråpningen til Texas Schoolbook Depository med en flaske cola i hånda. Foto fra internett.

Dermed var både Judyths og Lees rolle i mordplanene på Fidel Castros blitt historie. Deres veier skiltes, til enorm sorg for dem begge, og de sås aldri igjen ansikt til ansikt etter at de tok farvel i august 1963.

Katastrofale følger for utbredelsen av kreft på verdensbasis.

Hva slags følger den amerikanske forskningen for å utvikle kreft til et mulig mordvåpen fikk, er vanskelig å overskue. Men dersom Judyth Vary Baker har rett i at kreft skyldes et virus, så kan det neppe herske tvil om at de mange typene kreft-virus som ble utviklet i de hemmelige medisinske prosjektene i New Orleans, må ha begynt å leve sitt eget liv når de en gang var skapt. Om dette er årsaken til det enorme antallet mennesker som blir rammet av kreft i vår tid, så er det en grusom tanke. Man kan neppe ha hatt oversikt over de grusomme følgene av sine eksperimenter.

I følge Judyth hadde man dessuten en enorm tro på at man ganske snart ville utvikle medisiner mot kreft, slik at sykdommen i fremtiden ikke ville innebære noen fare for menneskeheten. Men som

vi vet: Slik gikk det ikke. Alle spor etter forskningen ble forsøkt fjernet, og en av de fremste forskerne, som ledet arbeidet med å mutere kreftcellene videre etter at Judyth hadde dyrket frem de farligste cellene, ble myrdet få år senere, i likhet med så mange andre som hadde spilt en rolle i tvilsomme og hemmelige amerikanske prosjekter.

Lee Harvey Oswald infiltrerer anti-Kennedy grupper og avslører mordplaner.

Selv om Lee og Judyth ikke sås igjen etter at deres veier skiltes i New Orleans, så snakket de sammen opptil 14-15 ganger på telefon i løpet av den perioden Lee jobbet ved The Texas School Book Depository. Og i følge Judyth ble Lee mer og mer urolig og nærmest desperat i løpet av denne tiden. Han skal ha infiltrert miljøer som deltok i planleggingen av mordet på Kennedy, og det skal ha vært Lees advarsler om et forestående attentatforsøk i Chicago, som førte til at Kennedys planlagte reise dit bare noen uker før attentatet i Dallas ble avbrutt bare få timer før presidentens avreise. Det har lenge vært kjent at en person ved navn "Lee" advarte mot mordplottet i Chicago, uten at noen har visst hvem han var.

Men i Dallas skjønte Lee at han i realiteten befant seg i en svært farlig situasjon, i og med at han drev et livsfarlig dobbeltspill og infiltrerte kretser der et menneskeliv hadde svært liten verdi, samtidig som han ønsket å informere dem som hadde makt til å avverge drapet. Det Lee sannsynligvis ikke var klar over, var at det selv innen CIA, FBI og Secret Service var folk som sto i ledtog med mordplanleggerne, og uansett om Oswald faktisk klarte å overbringe advarsler om et forestående drap, kan disse like gjerne ha havnet hos dem som faktisk deltok i planleggingen av mordet.

I følge Judyth visste Lee godt at hans liv var i fare, men han anså det som mye bedre at han forble i sin stilling, da det kunne få enda mer katastrofale følger for ham selv og hans familie,

dersom han trakk seg ut i siste øyeblikk. Til det visste han alt for mye om hvem som sto bak. Lee nevnte flere navn for Judyth i den siste telefonsamtalen, alle høytstående personer i kretsen rundt Lyndon B Johnson eller i CIA. Dessuten syntes en resignert Oswald det ville være bedre om han ofret sitt eget liv, om han kunne redde livet til USAs president. Dette gjorde Judyth usigelig trist, og de gråt begge da de avsluttet sin aller siste telefonsamtale.

Mannen som ville avverge mordet blir utpekt som morderen!

Det dypt tragiske skjedde altså, at mannen som med sitt liv som innsats forsøkte å avverge mordet på John F. Kennedy, selv ble utpekt som morderen! Det må ha vært med dyp fortvilelse det gikk opp for Lee Harvey Oswald at han til syvende og sist satt igjen som syndebuggen. Lee hadde involvert seg med mennesker som villig vekk brukte andre for å oppnå sine mål, til tross for at det medførte døden for ofrene.

Oswald forsto nok at han befant seg i livsfare etter mordet, men i følge de sikreste kildene, ga Jack Ruby ham en pistol utenfor skoleboklageret, så han regnet nok med at han kunne forsvare seg før han dro til kinolokalet der han etter all sannsynlighet ventet å møte en av sine kontakter, eller på annen måte ville finne en instruks fra sin oppdragsgiver.

Men der ventet politiet på ham, åpenbart tipset om hvor Oswald ville befinne seg. Oswald må ha blitt dypt sjokkert da anklagene mot ham ble åpenbare for ham. Men han beholdt sinnsroen på en bemerkelsesverdig måte, og om man leser alt det som er nedtegnet av Oswalds utsagn etter arrestasjonen, vitner det om en mann som åpenbart er uskyldig, etter min mening.

Kanskje kan man se det som en skjebnens ironi at Judith Vary Baker, som nektet å delta i utprøvingen av kreftcelleinjeksjoner på uvitende mennesker overlevde, mens Lee Harvey Oswald, som deltok i dødelige eksperimenter og som gikk hele veien for å gjennomføre sin rolle i det planlagte mordet på Fidel Castro, selv falt som offer i et mordplott mot den amerikanske presidenten.

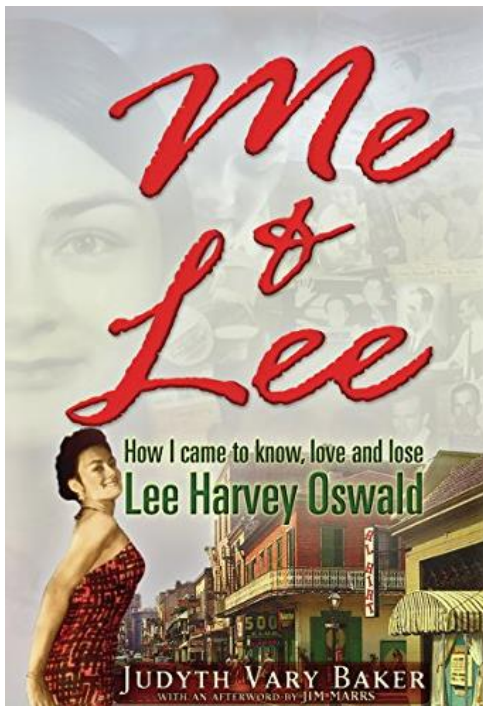
I alle fall skylder vi Judyth Vary Baker stor takk for å dele sin historie med verden. Et par uker etter mordet på JFK ringte David Ferry henne og fortalte henne at om hun ville beholde livet, måtte hun tie om sin viten, og heller ikke måtte hun bli en offentlig person. Hennes eneste mulighet for å unngå å bli myrdet, var å leve et tilbaketrukket og anonymt liv.

Men etter at hennes barn var blitt voksne, klarte hun ikke lenger å holde inne med sin viten, men valgte å gå ut med den, og hun ble nærmest øyeblikkelig utsatt for trusler, men har valgt å trosse dem med fare for sitt eget liv. Forhåpentligvis kan hun tjene som et forbilde for flere av dem som har førstehåndsinformasjon om mordet på JFK, og som ennå ikke har uttalt seg offentlig.

JFK-mordet: Nye øyenvitner står frem!

I debatter om hvem som myrdet JFK, blir jeg stadig spurt hvorfor ikke flere vitner står frem og forteller hva de vet. De siste årene har stadig flere øyenvitner offentliggjort sin viten, og det blir stadig vanskeligere å fornekte de faktiske forhold.

For ikke lenge siden fortalte jeg om den oppsiktsvekkende boka til den tidligere kreftforskeren, Judyth Vary Baker, "Me & Lee: How I Came to Know, Love and Lose Lee Harvey Oswald", der hun forteller om sitt nære forhold til Lee Harvey Oswald våren og sommeren 1963, og om sin rolle i kreftforskningen og CIAs planer om å myrde Fidel Castro ved hjelp av biologiske våpen.

Takker være Judyth Vary Bakers førstehåndsinformasjon som Lee Harvey Oswalds kjæreste og bekjent av flere av de involverte i mordet på John F. Kennedy, har Kennedy-forskningen kommet et langt steg videre. Til venstre ses førsteutgaven av hennes bok, «How I came to know, love and lose Lee Harvey Oswald», der hun forteller om sitt forhold til Oswald og om deres felles involvering i CIAs forskning i 1963 for å utvikle høypotente og dødelig kreftceller som skulle brukes til å drepe Cubas diktator, Fidel Castro. Til høyre: Judyth Vary Baker fulgte i mange år rådet om å ligge svært lavt for ikke å risikere sitt liv, men har på sine eldre dager valgt å stå frem med sin innside viten. Fotos fra internett.

Hun har nylig utgitt enda en bok, som handler om David Ferry, som mange som så filmen JFK husker godt som en noe bisarr figur som ble myrdet rett før han skulle vitne i retten om sin befatning med mordet på JFK.

Med disse to bokutgivelsene kan ingen lengre bruke som argument at ingen øyenvitner til konspirasjonen som endte i mordet på USAs president har stått frem, og at konspirasjonene derfor kun er fantasier. Jeg har bestilt begge Judyth Bakers bøker fra USA, og bygger mine vurderinger så langt på en lang rekke intervjuer med henne som er tilgjengelig på youtube, og

dessuten personlig kontakt med henne gjennom facebook.

Judyth har tilbrakt de siste årene i Europa fordi hun er truet på livet i USA, etter at hun sto frem med sin historie, men er nå tilbake i sitt hjemland for å bla a arrangere diverse konferanser i forbindelse med årsdagen for mordet på Kennedy, som fant sted 22. november 1963.

Men Judyth Baker er ikke det eneste troverdige vitnet som har stått frem de siste årene for å fortelle sin historie om hvordan CIA/FBI-informanten, Lee Harvey Oswald, gjennom hittil ukjente omstendigheter befant seg selv midt i en krets mennesker som planla mordet på USAs president.

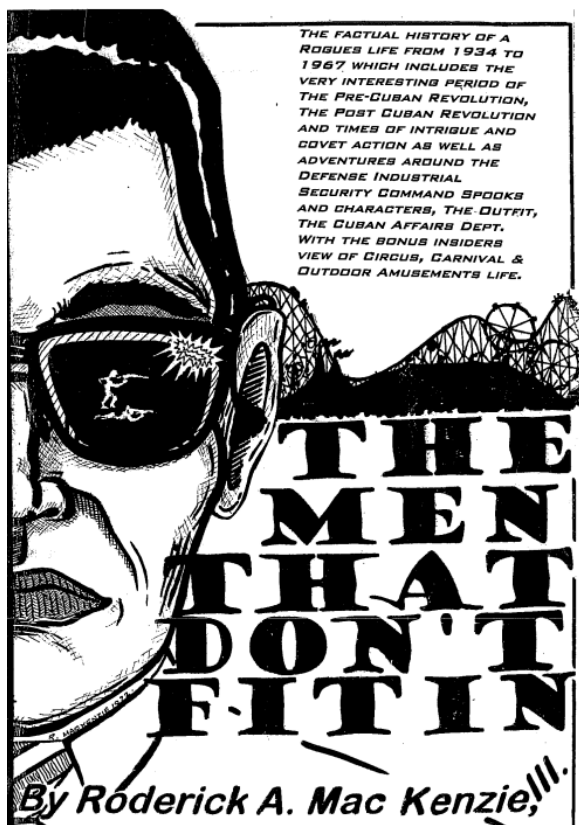
Lee Oswald hadde vært amerikansk spion i Sovjet, og da han kom hjem til USA, ble han involvert i CIA og mafiaens planer om å myrde Fidel Castro. New Orleans var åstedet for eksperimenter med å utvikle kreftceller som et mulig biologisk våpen til å myrde Castro, men planene ble etterhvert skrinlagt, og de samme menneskene som var involvert i dette mordkomplottet, vendte nå sin oppmerksomhet mot planleggingen av et mord på USAs president, som var uhyre upopulær innen både CIA, FBI, eksilkubanerne, våpenindustrien, oljemogulene og nasjonalbanken. Kennedy hadde utfordret så og si de samlede maktsentraene i USAs økonomiske og politiske elite, og skaffet seg fiender innen svært mektige kretser. Og alle disse maktsentraene så seg tjent med å få fjernet Kennedy, og erstattet ham med Lyndon B Johnson, som hadde tilranet seg visepresidentembetet takket være regelrett utpresning fra FBI-sjef, J. Edgar Hoover.

Judyth Baker forteller svært detaljert om sitt kjennskap til disse hendelsene, og hennes historie kan dokumenteres ned til minste detalj. Hun utviklet et intimt forhold til Lee Oswald i New Orleans gjennom deres felles deltagelse i CIA-planene for å myrde Castro, og Judyth forteller hvordan Lee Oswald sommeren 1963 ble beordret av sine oppdragsgivere til Dallas, og ble gitt arbeid i skoleboklageret ved Elm Street,

Men det Oswald ikke visste, var at hans oppdragsgivere ikke lengre anså ham som en viktig informant, men planla å legge skylden på ham som den enslige halvgale skytteren, som myrdet USAs president, motivert av sine Sovjet- kommunistiske sympatier og Castro-beundring. I virkeligheten hadde Oswald altså vært amerikansk spion i Sovjet, og håpet å kunne fortsette sin karriere som spion i Cuba. Og alt tydet for Oswald på at han ble systematisk bygget opp som en kommende amerikansk spion på Cuba.

Men CIA/FBI hadde andre planer for den noe naive Oswald. Da planene om å kvitte seg med USAs president vokste frem, trengte man en syndebukk som kunne beskyldes for å være den enslige morderen, og Oswald fremsto som en perfekt kandidat til å anvendes som "patsy". Det som tidligere hadde vært hans dekkhistorie, kommunist-sympatisør og Castro-beundrer, kunne nå brukes mot ham for alt det var verdt, og det ligger i sakens naturlige, at en slik dekkhistorie ikke lar seg motbevise, fordi spionen ikke skal kunne avsløres.

Judyth Vary Baker forteller i detalj om sin intime forbindelse med Oswald og om hvordan han ble tettere og tettere viklet inn i en gruppe mennesker som skulle delta i mordet på John F Kennedy i Dallas, 22. november 1963. Men Oswalds motiv for å delta i dette plottet, var altså å forsøke å forhindre mordet fra å finne sted, ved å informere CIA og FBI om de planene som var under utvikling. Men som vi alle vet: Oswalds intensjoner mislyktes fullstendig, og han ble selv utropt som den enslige morderen. Men som han selv sa til USAs samlede pressekorps og på direkte TV: "I'm just a patsy!"

Til venstre: Forsiden på heftet der Roderick Mac Kenzie III forteller sin oppsiktsvekkende historie. Til høyre: Utklipp fra et intervju med MacKenzie som kan ses på youtube.

Judyth Vary Baker er ikke det eneste vitnet som står frem i våre dager. Selv innen mafiaen finnes det folk som ønsker å dele sin viten med ettertiden, og en av disse er mafia-medhjelperen på gateplan, Roderick A. MacKenzie. Han hadde ingen makt innen mafiaen, han var ikke involvert i planene om å myrde USAs president, og han kompromitterer ikke seg selv ved å avsløre sin viten om mordet. Mafiaen hadde en rekke medhjelpere på lavere nivåer. Halv- og helkriminelle personer som var tilfreds med å utføre ordre og ikke stille spørsmål ved ordrenes hensikt. Roderick MacKenzie var en slik mafia- håndlanger. Han var en halvkriminell som tidlig spesialiserte seg på å produsere falske papirer og ID-kort. Og var det noe mafiaen trengte, var det nettopp slike kunnskaper. Gjennom sitt lojale arbeid, ble MacKenzie tydeligvis ansett som en nyttig mann for mafiaen, og høsten 1963 ble han bedt om å bestyre et av mafiaens skjulesteder i Dallas et - såkalt «safe place».

MacKenzie hadde ingen som helst ide om hva dette skjulestedet skulle tjene til, men utførte sine ordrer lojalt, og først i ettertid gikk det opp for ham at han faktisk var bestyrer av skjulestedet for en stor gruppe personer som var involvert i mordet på USAs president. MacKenzie skrev ned sin historie og illustrerte den, og fikk boken trykket opp som et hefte. Heftet er tilgjengelig på internett..

Jeg kan love den som leser min artikkel, at det er verdt tiden å lese MacKenzies fortelling. Han fremstår som en halvkriminell, temmelig skruppelløs og umoralsk person, men med såpass stor troverdighet, at det er vanskelig å avvise hans fortelling sånn uten videre. Og hans historie er analysert og vurdert av seriøse Kennedy-forskere i USA, og man har ettergått hans historie ved å oppsøke personer som konkret oppgis som deltagere i skytter-teamene som ble satt opp for å delta i mordet. Og opptil flere av skytterne innrømmet sin deltagelse før sin

død.

I følge MacKenzie ble det plassert ut flere skytter-team i ulike posisjoner rundt Dealey Plaza, og hele aksjonen ble administrert fra skoleboklageret der Oswald var ansatt. Teamet som administrerte attentatet besto av fire personer, alle navngitt av MacKenzie, og en av disse var mannen som senere myrdet Lee Harvey Oswald, mafia-mannen Jack Ruby. Oswald selv hadde infiltrert skytter-teamet som befant seg i 6. etasje i skoleboklageret, og ifølge ham selv, var han tilbudt å få avfyre skudd mot presidenten, men han avslo. Hans eneste motiv var å forhindre mordet i å finne sted. En av skytterne som befant seg i "snipers nest", stedet som ble utropt til å være den enslige skytterens posisjon, 6. etasje i skoleboklageret, avslører Mac Kenzie, var Malcolm «Mac» Wallace, en nær assosiert av Lyndon B. Johnson. I ettertid er det dokumentert med stor sikkerhet at hans fingeravtrykk ble funnet på en av pappeskene i "snipers nest".

I tillegg til skytter-teamet i skoleboklageret, befant det seg skyttere rundt hele Dealey Plaza. Man hadde dannet skytter-team på fire til fem personer i hvert, og i følge MacKenzie mottok hver deltager \$10 000. Det ble en anelig sum for over 20 deltagere, men så hadde man også fått finansiering fra noen av USA rikeste oljemoguler og våpenprodusenter, som ville få sine inntekter drastisk redusert dersom Kennedys planer ble gjennomført. Skytter-teamene befant seg både bak og foran president-bilen, og sjåføren sørget for at bilen ble bremsset ned og nesten stoppet da bilen befant seg i perfekt posisjon for skytterne foran Kennedy til å treffe Kennedy med dødelige skudd. Og alle som har sett den såkalte Zapruder-filmen som viser mordet, ser at Kennedy blir truffet forfra og at hans hode kastes brutalt bakover. Det er komplett umulig at han kan ha blitt truffet i hodet bakfra. Kennedy ble definitivt truffet av et skudd i hodet forfra, og det utelukker Oswald som skytter.

Men om MacKenzie kun var en mafia-medhjelper på lavt nivå, hvordan i all verden har han så stor viten om detaljene rundt mordet på Kennedy? Jo, fordi en av de mest sentrale personene i planleggingen av mordet, mannen som ble kalt LBJs hitman, Mac Wallace, "tømte seg" overfor MacKenzie dagen etter mordet. Wallace var svært beruset og løsmunnet og skrøt uhemmet av mordet, og anså det tydeligvis ikke som særlig risikofylt å avsløre detaljene omkring mordet til den ubetydelige, underordnede personen. Eller han var så full at han ikke var i stand til å innse hvilken risiko han utsatte komplottet for. I hvert fall noterte Mac Kenzie ned de navnene han fikk oppgitt, og noen av dem har altså i ettertid innrømmet sin deltagelse i mordkomplottet.

Det gjenstår ennå å undersøke flere av de over 20 personene som er oppgitt som deltager i skytter-teamene. MacKenzie måtte haste inn på toalettet for å skrive ned navnene, for at han ikke skulle glemme dem, og å notere foran ansiktet til Wallace våget han ikke. Noe kan selvsagt ha blitt galt. F eks står Roger Craig oppført som skytter, men det må skyldes en feiltagelse, for omtrent ingen tror han var annet enn en lovlydig politimann. Han ble utsatt for flere drapsforsøk, og ble til slutt myrdet og på sedvanlig mafia-vis, skulle det se ut som om han begikk selvmord. Men det er det svært få uhildede forskere som tror på.

Men hva som er helt sikkert, er at en stor del av de personene som etter 1963 har oppnådd sentrale posisjoner innen amerikanske politikk og økonomi var informert om at Kennedy ville bli tatt av dage. Som siklende hunder sto de klar for å bekle maktfulle embeter som belønning for å tie om sin forutviten om mordet. En av dem som MacKenzie observerte i det skjulestedet han bestyrte i Dallas i 1963, var senere amerikansk president, Richard Nixon. Og sentrale Kennedy-forskere stiller et stort spørsmålstegn ved CIA-leder og president George Bush sr. sin rolle i 1963. President Glenn Ford deltok som kjent i Warren-kommisjonens

PINKY'S ASS IS BUSTED for SHOOTING OSWALD

"JACK RUBY (AKA 'PINKY') Ruby wears a chunky ring on the little punky finger of his left hand," JFK Assassination Researcher Rachel White

cigarette

Ruby's Ring

Jack Ruby's pinky ring

cigarette

JACK RUBY - checks for the signal to go into the DPD basement to shoot Lee Oswald!!!!

AND NERVOUSLY SMOKING CIGARETTE - PROVES PRE-MEDITATION OF WHAT RUBY HAD TO DO!!!!

JFK Assassination Researchers Rachel White & Richard M Hooke 2/4/2018

14

Mordet på John F. Kennedy var et statskupp – satt i scene av det amerikanske etablissementet.

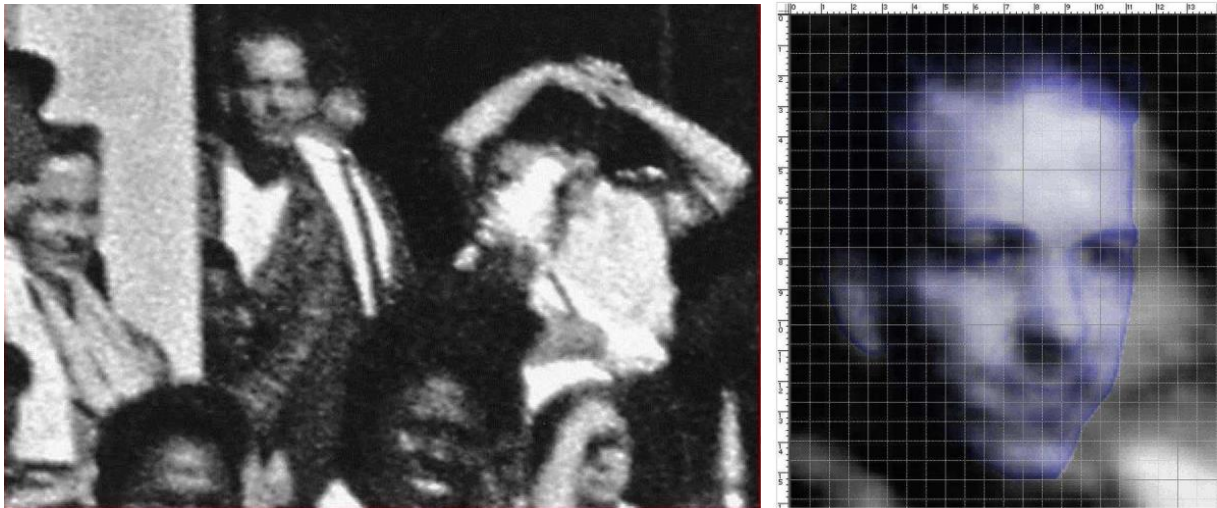
Den 22. november 2019 er det 56 år siden amerikanerne kvittet seg med sin daværende president ved en offentlig henrettelse direkte sendt på TV, der blod og hjernemasse sprutet ut over bilen, gaten og folk i nærheten. I dagens USA, der polariseringen mellom demokrater og republikanere kanskje er større en noensinne, burde man kanskje frykte at både nåværende president Joe Biden og utfordreren, tidligere president Donald Trump står i stor fare for å bli utsatt for et attentat, men det virker som den tiden er forbi, da hele det amerikanske etablissementet kunne stille seg bak et mord på USAs president. Det var lettere for drøyt 50 år siden. Da kunne man ganske enkelt myrde presidenten, og hele etablissementet sto klare til å tåkelegge mordet og legge skylden på en enslig "lone nut", som forhenværende president Georg W. Bush kalte den påståtte skytteren Lee Harvey Oswald i sin tale i Gerald Fords begravelse, samtidig som han flirte bredt. Han visste så inderlig godt at Lee Harvey Oswald var en uskyldig patsy!

Store deler av det amerikanske folk nekter å tro at Kennedy ble myrdet av en "single lunatic", og en amerikansk kongresskomite fra 1979 konkluderte med at Kennedy ble myrdet som en følge av en sammensvergelse, men det virker ikke som denne konklusjonen har funnet veien verken til amerikanske eller norske medier. Hver eneste gang saken omtales i offentligheten, blir Lee Harvey Oswald omtalt som den enslige skytteren. Sannheten er at Oswald ikke skjøt et eneste skudd. Han sto i døråpningen foran "The Texas School Book Depository" da bilkortesjen passerte og Kennedy ble skutt. Både bilder og film som har dukket opp i løpet av de siste årene, viser at Oswald både står i døråpningen og etterpå beveger seg ned trappene og går ut på plassen foran skoleboklageret. For dem som ønsker å sette seg inn i diskusjonen omkring bildene av Oswald foran skoleboklageret samtidig som Kennedy ble skutt, kan jeg opplyse at han gjerne omtales av forskerne som "the doorman".

Bildet på forrige side ble tatt av Associated Press sin fotograf James Altgens i sekundene etter at Kennedy var truffet av et skudd i halsen. Forstørrelser av bildet viser tydelig at Kennedy har løftet opp begge armene foran seg som for å beskytte seg mot flere skudd forfra. Ville en person som ble skutt forfra, løfte armene opp foran seg for å beskytte seg? Jeg vet ikke sikkert, men finner det høyst tvilsomt. Sannsynligvis har Kennedy blitt truffet av et skudd forfra, som traff ham i strupen og forårsaket et utgangssår i nakken/ryggen. De første vitneobservasjonene fra et stort antall leger, sykesøstre, ambulansesjåfører og anestesileger ved Parkland Sykehus, dit Kennedy ble fraktet, identifiserte såret i strupen som et lite inngangssår forfra. Men Secret Service tiltvang seg liket for å få foretatt en obduksjon under deres kontroll ved Bethesda Navy Hospital, og bildene derfra viser et stort sår i strupen. Hva skjedde i mellomtiden som gjorde såret så stort?

Og hvorfor er det så avgjørende hvis Oswald kan bli sikkert identifisert som mannen som står i døråpningen foran skoleboklageret? Jo, fordi det gjør det umulig at han samtidig kunne befinne seg i 6. etasje og skyte presidenten! Oswald hevdet selv at han sto i døråpningen og det er blitt bekreftet av flere av vitnene.

Til venstre: En forstørrelse av Altgens 6, som viser noen av personene som sto i inngangspartiet til skoleboklageret da Kennedy ble skutt i strupen. Mannen i hjørnet kalles gjerne «the doorman». Til høyre: Kennedy-forskeren Larry Rivera foretok i 2015 en grundig undersøkelse av ansiktet til «the doorway man» ved hjelp av moderne rettsmedisinsk teknikk for ansiktsgjenkjenning. Ved hjelp av såkalt picture overlaying sannsynliggjorde han med stor sikkerhet at «the doorway man» var Oswald og ikke Billy Lovelady, som også jobbet i skoleboklageret og blir hevdet av mange å være «the doorway man». Og det er ikke uten grunn, han lignet Oswald både i klesdrakt og i utseende. Men Loveladys skjorte hadde et ganske annet mønster, og jeg tror Rivera har helt rett i sin konklusjon.

Og det finnes også flere filmer som sveiper forbi inngangspartiet til skoleboklageret, og filmene som ble tatt av Wiegman og Darnell viser også en mann i åpeningen, som står litt lengre bak, i skyggen, og ser ut til å drikke av en flaske. Av forskere kalles personen «the prayer man» pga måten han holder hendene på. Flere svært dyktige Kennedy-forskere mener det er dette som er Oswald, og jeg støtter meg på [Bart Kamp](#) som har levert noen svært skarpsindige analyser i sin bok [Prayer Man: More Than a Fuzzy Picture](#).

Styrken til Bart Kamp, er at han har sammenholdt et stort antall bilder og filmer med forklaringene til de ulike personene, og på den måten har han klart å identifisere de aller fleste av dem som står i og ved inngangspartiet til skoleboklageret. På det grunnlaget, er han en av de ganske få som aksepterer at Billy Lovelady også er med på bilder fra inngangspartiet, og at den mannen mange mener må være Oswald faktisk er Lovelady. Men Bart Kemp har altså identifisert Lee Harvey Oswald med ganske stor sikkerhet som «the prayer man», og til og med identifisert Oswalds cola og lunsjbag, som sto igjen etter han i hjørnet.

Dette stillbildet fra Jimmy Darnells film viser de som sto i døråpningen til skoleboklageret noen sekunder etter at skuddene i Dealey Plaza hadde falt. Helt inne i hjørnet til venstre, står mannen som kalles «the prayer man». Kennedy-forskeren og forfatteren Bart Kamp, har skrevet en overbevisende analyse, og har konkludert med at dette er Lee Harvey Oswald med en cola i hendene. Foto fra internett.

De som er kritiske til Kennedy-forskningen, kaller ofte det som presenteres for kun konspirasjonsteorier. Men de glemmer visst at den amerikanske kongresse allerede i 1979 konkluderte med at Kennedy ble myrdet som en følge av en konspirasjon. I mine øyne er begrepet «konspirasjonsteori» oppfunnet av folk som ønsker å devaluere forskning som avdekker at f.eks. styresmakter og militære organisasjoner som CIA og FBI har vært involvert i mord på statsledere og statskupp i andre land, som «bare» konspirasjonsteorier. Men de som har forsket inngående i USAs innblanding i andre lands indre anliggender, har funnet både rovmord av politiske ledere samt høyst uetiske handlinger som har utløst krigshandlinger i den tro at provokasjonene var utført av politiske fiender, mens det i realiteten var CIA som sto bak.

Den skarpeste forstørrelsen jeg har sett av «the prayer man». Selv om den er utydelig, har det alle Oswalds karakteristika, og man ser ganske tydelig cola-flasken, som han fortalte om i sin forklaring, og som ble sett av et vitne.

CIA hadde i tiårene etter andre verdenskrig, i løpet av den kalde krigen, egne drapsskvadroner, snikmordere og skytterlag som henrettet utenlandske ledere på venstresiden og fjernet uønskede politikere. Disse sakene må vurderes i lys av den kalde krigen, der USA var livredde for det kommunistiske verdensherredømmet.

Og da revolusjonen gjorde Cuba til en kommunistisk støttespiller for Sovjet, fikk CIA, mafiaen og eksil-cubanerne i USA felles interesser, forbindelsen mellom dem ble knyttet og de etablerte et samarbeid som kom til nytte da de ønsket å myrde presidenten.

«The prayer man» kan også ses, om enn mer utydelig, på filmen til David Wiegman, som er tatt kort tid før Darnells. Her er mannens hånd foran munnen; Sannsynligvis drikker han. Mannen som ses ved siden av Oswald, er han som ofte forveksles med Oswald, nemlig Billy Lovelady. Han gikk ned fra utgangspartiet kort tid etter skuddene. Foto fra internett.

De fant nemlig etter hvert ut at de også hadde felles interesser av å rydde USAs president av veien. Mafiaen opplevde at presidenten ved sin justisminister, Robert Kennedy, forsøkte å knekke

dem, CIA kjempet for sin eksistens da presidenten sparket deres ledere og ønsket å oppløse dem etter den mislykkede invasjonen av Cuba og eksilcubanerne hatet presidenten fordi han viste unnfalighet overfor Cubas kommunistiske regime. Cuba hadde vært mafiaens og den velstående delen av Cubas innbyggers fristed for casino-virksomhet og alkoholhandel, som innbrakte gigantiske summer. Med Castro forsvant et paradis for mafiaen.

Men dette var ikke de eneste grupperingene som var rasende på Kennedy. FBI's diktatoriske leder J. Edgar Hoover anså Kennedy som en sikkerhetsrisiko på grunn av hans mange kvinneeventyr, bla a med kvinner som også var mafialederes elskerinner.

Kennedy utfordret store og mektige maktsentra i USA, og de fant sammen om et ønske om å kvitte seg med Kennedy, og få innsatt den langt mer medgjørliche politikeren Lyndon Baines Johnson, som i løpet av sin presidenttid bygget opp enorme formuer på investeringer både i olje- og våpenindustrien. Noe av det første Johnson gjorde som president, var å trappe opp krigen i Vietnam og Kennedy hadde dessuten planer om å skattlegge oljebransjen hardere, han ville begrense USAs krigføring, bla a i Vietnam, og han ville legge om hele pengepolitikken i USA og frata private aktører muligheten til å tjene grovt på å trykke opp penger. Kort sagt var John F. Kennedy en usedvanlig idealistisk president som truet både den økonomiske og politiske makten til flere samtidig trakk han tilbake alle Kennedys planer om å frata olje- og

Fotomontasje laget av JFK-forskeren Richard M. Hooke i 2016. Den viser de fleste av de personene man med sikkerhet vet var til stede i det som ble kalt The Victory Party, som ble avholdt hos multimillionæren Clint Murchison, kvelden før mordet på Kennedy. Legg merke til at begge de to senere amerikanske presidentene Richard M. Nixon. og Lyndon B. Johnson var til stede. Det samme var en rikholdig blanding av mafia-folk, CIA/FBI/politi-ansatte, oljemoguler og våpenprodusenter. Ifølge mafia-medlemmet Roderick Mac Kenzie ble det underskrevet et dokument i to eksemplarer der de tilstedeværende ga sin tilslutning til at USAs president, John F. Kennedy skulle myrdes dagen etter. Montasje: Richard M. Hooke.

våpenindustriens deres makt. Og det er også kjent at Johnson gjorde store investeringer i de bransjene han visste ville gi enorm fortjeneste. Johnsons etterkommere nyter i dag godt av Johnsons enorme formue, i likhet med familiene de aller fleste amerikanske presidentene.

Dagen før mordet på Kennedy i Dallas, ble det avholdt et møte hos en av Texas' mektigste menn, oljemogulen Clint Murchison i hans villa ikke langt fra Dallas. Vi har flere vitner som kan bekrefte dette møtet, og samlingen besto av de fleste sentrale personene som ønsket

Kennedy myrdet, inkludert FBI-lederen, J. Edgar Hoover, ledende personer i CIA, olje- og våpenmoguler, representanter fra den økonomiske eliten, republikaneren Richard Nixon og visepresident Lyndon B. Johnson. Johnsons elskerinne fortalte at Johnson var ekstatisk etter møtet og lovet henne at Kennedy'ene aldri mer skulle få plage ham. På møtet ble forsamlingen enig om at det beste for USA, var at presidenten ble myrdet, og at attentatet skulle iverksettes som planlagt dagen etter, under bilkortesen i Dallas.

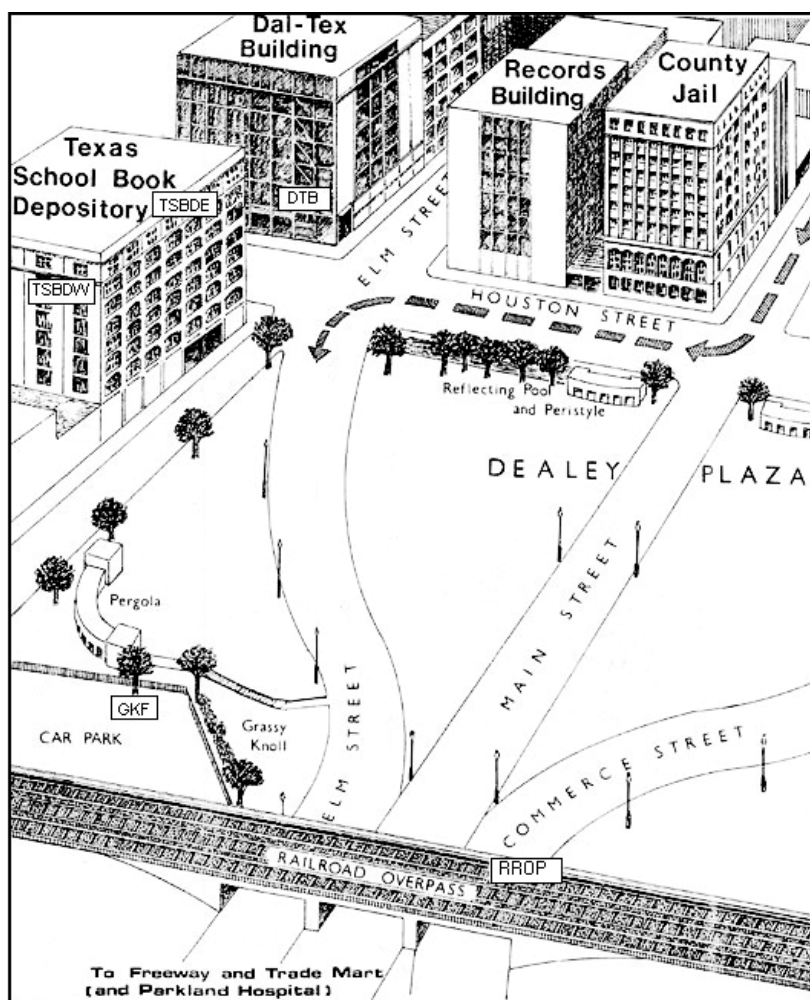
Alle forberedelsene var gjort for at mordet kunne utføres i Elm Street foran The Texas School Book Depository, der CIA-agent Lee Harvey Oswald hadde blitt beordret av CIA til å jobbe, slik at han kunne anvendes som "patsy" og gis skylden som "den enslige skytteren".

Skytterlagene var satt sammen og betalt av oljemillionærene, deres plassering i bakholdsangrepet var klar og det var også gjort planer i minste detalj hvordan Lee Harvey Oswald skulle utpekes som den enslige, gale skytteren med kommunist sympatier. I virkeligheten var Oswald en høyt betrodd CIA- og FBI-agent og hadde oppholdt seg som spion for USA i Sovjet i flere år. Men hans opphold der ble nå noe CIA og FBI planla å bruke mot Oswald, for å fremstille ham som kommunist-sympatisør.

Dersom amerikansk etterretningstjeneste var overbevist om at Oswald virkelig var kommunist sympatisør ville de selvsagt ikke latt han komme tilbake til USA og få tilbake sitt amerikanske statsborgerskap slik uten videre. Og aller minst ville de latt hans sovjetiske kone få komme sammen med ham inn i USA. Erfarne agenter som har studert Lee Harvey Oswalds livslevned forteller at han har absolutt alt av de kjennetegnene man forbinder med en hemmelig agent.

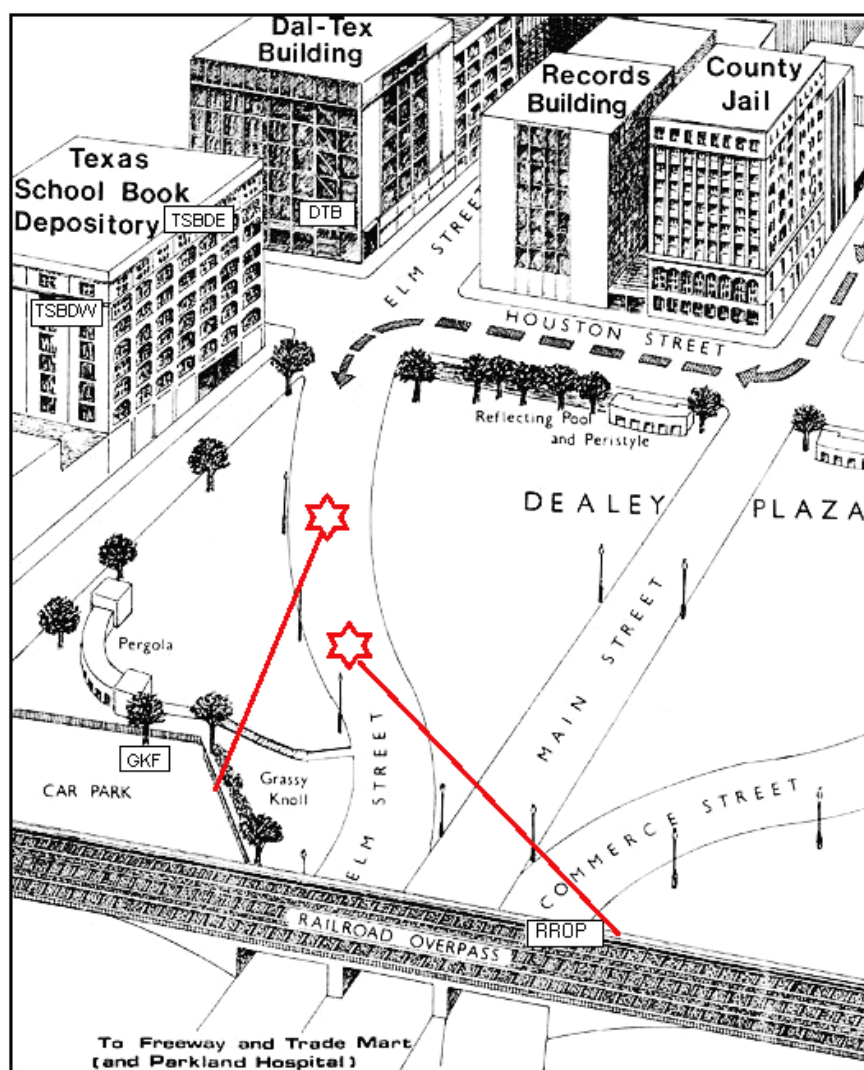

På dette oversiktsbildet fra Dealey Plaza er avmerket hvor enkelte vitner befant seg, som hevdet at de hørte skudd fra «the grassy knoll». Svært få av dem ble referert til i Warren-kommisjonens rapport, der det ble hevdet at de ikke fantes troverdige vitner som hørte skudd forfra. Stillbilde fra internett.

Tegning som viser hvor skytterlagene var utplassert i Dealey Plaza. Stedet var det perfekte åstedet for et snikmord på USAs president. Etter den over 90 graders svingen fra Houston Street inn på Elm Street var hastigheten på bilen svært lav, og mange vitner fortalte at limousinen nesten kom til en full stopp rett før Kennedy ble truffet av hodeskuddet som satte en endelig stopper for hans liv. Presidenten ble beskytt fra alle kanter. To skytterteam var plassert i 6.etasje i skoleboklageret, (TSBDE og TSBDW) ett team befant seg i andre etasje i Dal Tex bygningen (DTB), flere skyttere befant seg på den gresskledd kollen (GKF) og det samme i sydenden av jernbaneovergangen. (RROP). Et skytterlag skulle også ligge klare med riflene på taket av Dallas County Records bygningen ved Houston Street, men de ble forhindret fra å komme i posisjon, så ingen skudd ble avfyrt derfra. Copyright: David Simmons.

Lite visste John Fitzgerald Kennedy om at i alt seks skytterlag, bestående av over 20 snikmordere ventet på at bilen han satt i skulle ankomme Dealey Plaza, og ville skyte mot ham i et kryssild-scenario med skudd fra alle kanter – bakfra, fra begge sider og forfra. Det var utplassert to skytterteam i 6. etasje av skoleboklageret, ett i hver sin ende, ett skytterteam på den gresskledd kollen (the grassy knoll), ett skytterteam i Dal Tex-bygningen, ett skytterteam i Dallas County Records Building(dette teamet kom aldri i posisjon øverst på bygningen og fikk ikke avfyrt noen skudd) og ett skytterteam i det som på engelsk kalles "the south knoll" eller "the railroad overpass". Og skytterne var blant de beste CIA, mafiaen og eksilkubanerne kunne oppdrive. I realiteten var Kennedy dømt til døden idet bilkortesjen startet på sin kjøretur fra Lovefield Airport gjennom Dallas. Både film og bilder viser tydelig hvordan Secret Service agentene som skulle beskytte presidenten, blir beordret til å la bilen forbli ubeskyttet. Mordernes planer var laget ned til den minste detalj, skytterne lå klare i sine posisjoner, og ikke minst var alt lagt til rette for å legge skylden på en enslig, "sinnssyk" skytter, Lee Harvey Oswald, som i realiteten var en meget lojal og hengiven agent for USA og en som elsket USAs president og ville gjøre alt han kunne for å redde presidentens liv. Det gjorde han også ved ett tilfelle. Presidentens planlagte reise til Chicago med tilhørende bilkortesje ble stanset i siste liten, takket være en advarsel fra en viss mr. Lee. Det er også kjent at Harvey Oswald forsøkte å advare FBI om komplottet mot Kennedy i Dallas, men advarselen nådde aldri frem til dem som kunne ha reddet presidentens liv.

Det burde være åpenbart for alle som undersøker saken, at begge de to skuddene som traff Kennedy, kom på skrå forfra, fra to ulike posisjoner. Skuddet som traff Kennedy i halsen, og laget et utgangssår øverst i ryggen, kom fra den såkalte «Grassy knoll», og et stort antall vitner fortalte at de hørte skudd herfra og så røyk fra skuddet. Og etter skuddserien, løp et stort antall vitner opp til «The grassy knoll», for å se om de kunne finne skytterne. Når det andre skuddet treffer Kennedy i hodet, har han snudd seg svakt mot venstre, og skuddet treffer han på venstre side i pannen, og lager et stort krater på venstre side av bakhodet hans. Patronen må ha vært en såkalt ekspanderende kule, for hodet til Kennedy nærmest eksploderer og blod, hjernemasse og benrester slynges ut i bilen, ut i veien og mot motorsykkelpolitiet som kommer bak presidentbiler. Flere Store biter av hodeskallen henger kun fast pga huden, og senere, når det tas bilder av Kennedy under obduksjonen, holdes disse bitene på plass for å ikke avsløre hvor enorme skadene faktisk var. Copyright: David Simmons.

Men hvorfor er ikke alt det jeg forteller om her kjent gjennom media, verken i USA i Europa eller Norge? Vel, media i USA har et stort ansvar for at sannheten om mordet på deres egen president ikke har blitt kjent. Det var kun i få timer etter mordet at mediene rapporterte fra ulike kilder med ulike opplysninger.

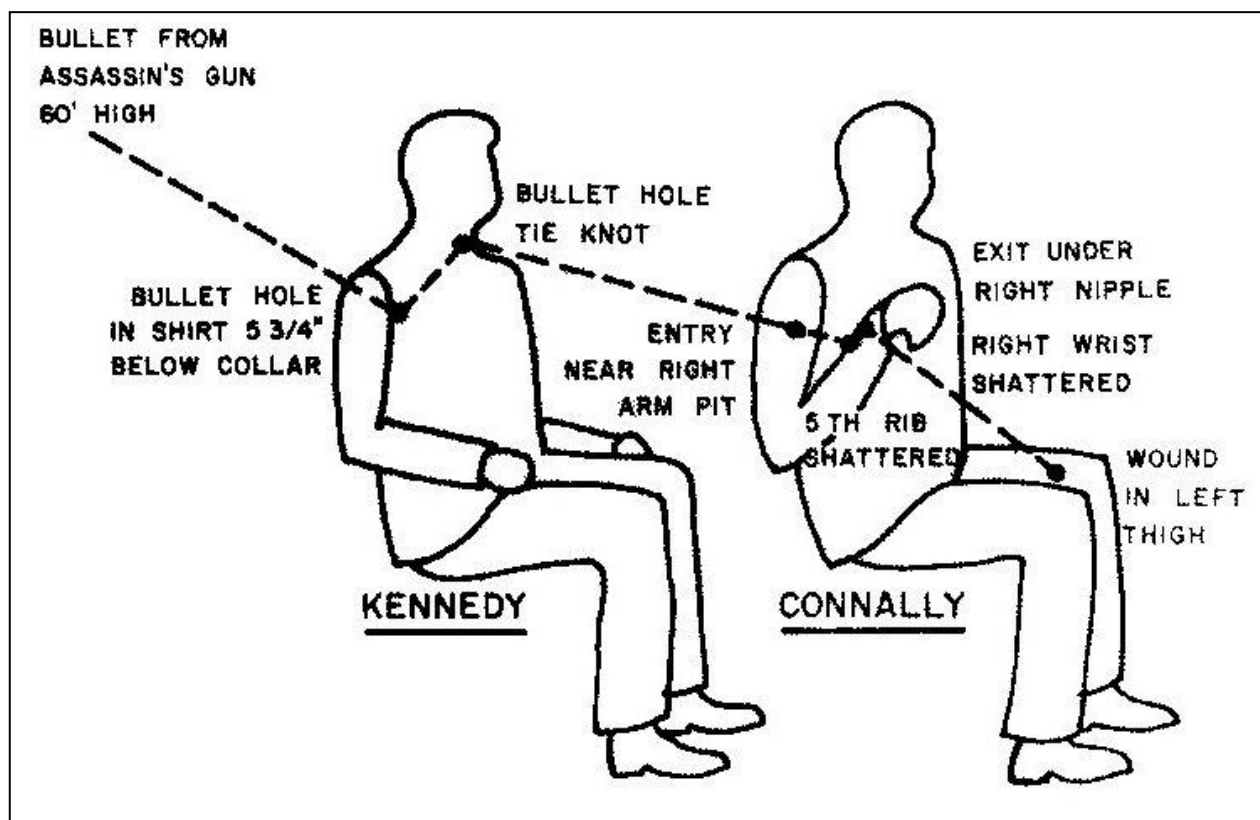
Men etter få dager var ”sannheten” etablert og all informasjon samkjørt. Våpenet ble oppgitt å være en italienskprodusert Mannlicher- Carcano, den var kjøpt på postordre av en viss Alek James Hidell, som myndighetene etterpå ”beviste” var Lee Harvey Oswald. I realiteten er Carcano riflen et usedvanlig dårlig våpen, svært upålitelig, treg og vanskelig å lade og ingen kan ha klart å skyte tre dødbringende skudd på så ekstremt kort tid med denne skrøpelige riflen – kun ca seks sekunder. Og om Oswald virkelig var morderen, må han regnes som verdenshistoriske aller dummeste gjerningsmann. Han la altså igjen sitt mordvåpen på åstedet, tre tomhylser, samt ”beviser” på at han hadde kjøpt våpenet pr postordre, mens han kunne gått inn i en hvilken som helst våpenforretting og kjøpt en rifle helt uten å identifisere seg. Men Oswald, som var en svært godt trent agent, valgte altså å legge igjen beviser etter seg som utpekte han som morderen?

Dessuten hørte svært mange av vitnene langt flere enn tre skudd – men det var på forhånd bestemt at tre avfyrte skudd bakfra skulle være den offisielle historien, og derfor ble det lagt igjen tre hylser. Men etter tre skudd var Kennedy knapt skadet, og derfor ble det skutt flere runder, og det hørte mange av vitnene. Derfor lød minst åtte skudd i Dealey Plaza, og det ble relativt vanskelig å skjule dette for publikum. Det samme med det åpenbare faktum at Kennedy ble truffet forfra, mens den offisielle historien var at han ble truffet bakfra av en enslig skytter, som kun avfyrte tre skudd i imponerende hastighet, og det mens offeret var skjult bak et stor tre. De som utførte den offisielle obduksjonen på bestilling av CIA ved Bethesda Naval Hospital, hadde en svært vanskelig jobb foran seg, med å preparere Kennedys lik slik at det så ut som om han var truffet forfra. Men de som så det ubearbeidede liket ved Parkland Hospital, der Kennedys lik først ble undersøkt, og det var et betydelig antall som så liket, fortalte den usminkede sannheten: Kennedy var truffet forfra både i halsen og i pannen. Han hadde et utgangssår i nakken/ryggen og et utgangssår, et knyttnevestort hull, i bakhodet etter en ekspanderende kule som nærmest hadde fått hodet til å eksplodere. Deler av Kennedys hodeskalle hang fast kun takket være hodebunnen, og kunne vippes opp og ned.

Mesteparten av Kennedys hjernemasse og biter av hodeskallen lå igjen i limousinen eller på Elm Street samt at blodspruten hadde truffet motorsyklistene som kjørte BAK Kennedy. At han ble truffet forfra, bekreftes også av den såkalte Zapruder-filmen som tydelig viser at Kennedy blir slått bakover idet hodeskuddet treffer. Å påstå at dette skuddet kom bakfra, fremstår som meningsløst! Kennedys hjerne ble stjålet, påstår noen. Sannheten er vel heller at hodeskallen som eksploderte fikk Kennedys hjerne til å bli spredd utover Elm Street. Likevel ble ikke området avsperrert slik det var er og fast prosedyre for et åsted. En oppsiktsvekkende unnfallenhet fra Dallas-politiet, som strider mot alt som finnes av politiinstrukser! Kan det bevises tydeligere at Dallas-politiet var involvert i komplottet? Det sies at selv flere dager etterpå kunne folk finne biter av Kennedys hodeskalle på åstedet! Da det sto frem en person svært tidlig i etterforskningen, James Tague, som kunne dokumentere at han nesten ble truffet av ett av skuddene, måtte etterforskerne dessuten dikte opp det som må være den mest usannsynlige historien om hvordan en kule kan skifte retning opp til flere ganger, gå opp og ned, til siden og tilbake igjen, slik at historien om tre skudd mot presidenten kunne opprettholdes.

Alle som vil ha seg en god latter, anbefales å lese historien om ”the magic bullet”. Verre tøys er

det sjelden man hører fra ansvarlige myndigheter og etterforskere. At dette tøyset ble akseptert av myndighetene, etterforskerne, mediene og publikum, sier mye om hvor usedvanlig lett det var å få alle til å akseptere den offisielle historien om tre skudd bakfra.

Den offisielle forklaringen på mordet på Kennedy, var forhåndsbestemt, og den skulle gå ut på at det ble avfyrt tre skudd bakfra. Derfor ble det lagt ut tre tomhylser i «snipers nest» i sjette etasje sammen med den italienskproduserte riflen, slik at man skulle være sikret at Lee Harvey Oswald ble ansett som den enslige skytteren – «the lone nut» som George Bush kalte ham i en tale. Men den forklaringen sto i fare for å slå alvorlige sprekker da James Tague, som sto ved the tripple underpass, gjorde flere journalister oppmerksom på at et skudd hadde truffet bakken rett foran ham slik at steinpartikler hadde truffet ham. Konspiratørene ble derfor tvunget til å komme opp med en helt ny forklaring, og løsningen ble en høyst merkelig teori som gikk ut på at prosjektilet fra et av skuddene bakfra hadde skiftet retning flere ganger, og skadet både Kennedy og Connally på et stort antall steder. Heldigvis for James Tague, ble hans observasjoner delt med flere journalister hurtig etter attentatet. Hans liv hadde vært i stor fare dersom han kun hadde delt sin historie med noen få tilskuere! Illustrasjon fra internett.

Heldigvis dukker det stadig opp nye vitner og stadig nye opplysninger fra personer som først i ettertid har våget å stå frem med sine opplysninger om Kennedy-mordet. Det var vel kjent i tiden etter mordet på Kennedy at den sikre død ventet alle dem som sto frem og vitnet om hendelser som gikk på tvers av den offisielle historien. Og mange titalls «uforklarlige» dødsfall kan i ettertid knyttes til mordet på Kennedy.

Jeg vil i særdeleshet peke på to svært troverdige og sikre vitner. I særdeleshet gjelder det Judyth Vary Baker, som har skrevet to bøker om sin og mange andres rolle i det som gikk forut for mordet på Kennedy.

Hun var Lee Harvey Oswalds elskerinne i perioden før mordet og samarbeidet med ham i New Orleans der hun som kreftforsker var engasjert i et prosjekt for om mulig å utvikle kreft som biologisk våpen, og Lee Harvey Oswald var observatør av eksperimentene på vegne av CIA. Kreftcellene som ble utviklet, var tiltenkt å anvendes som et mordvåpen på Fidel Castro, og Oswald var i Mexico for å overlevere dette avanserte biologiske våpenet. Men mottakeren dukket ikke opp, i følge Vary Baker.

Det bør ikke overraske noen at USA drev med slike forsøk. De hissige og høypotente kreftcellene ble for øvrig etter all sannsynlighet anvendt til injeksjoner av Jack Ruby, mafia-mannen som måtte ordne opp i de mislykkede forsøkene på å myrde Lee Harvey Oswald før han ble arrestert i live, og skjøt han på direktesendt TV. Meningen var selvsagt at Oswald skulle skytes idet han "motsatte seg arrest", men det mislyktes åpenbart, så Ruby måtte fullføre det de arresterende politimennene hadde mislyktes med. Og så måtte Ruby selv tas av dage. Han døde i fengsel i 1967 av kreft.

Judyth Bakers bøker er særdeles overbevisende, og inneholder massevis av dokumentasjon som beviser at hennes historie er sann. Hun snakket med Lee Harvey Oswald kun få dager før hans død, og hun forteller at han var fullt klar over at hans liv var i stor fare. Men han visste også at både hans kone og deres barn kom til å bli drept om han trakk seg. Men han forsøkte å avverge mordet inntil det siste ved å varsle FBI.

Forrige side: Et stort antall leger, sykesøstre, ambulansepersonell og anestesileger var til stede ved Parkland Sykehus, som mottok president Kennedy kort tid etter attentatet. Selv leger som var opptatt med andre aktiviteter, gikk til akuttmottaket for å se om de kunne bidra med noe. Felles for alle som undersøkte og observerte den hardt skadete president Kennedy, var at de alle i ettertid vitnet om at de hadde sett et knyttnevestort utgangssår i bakhodet til Kennedy. De fortalte også at såret i halsen til Kennedy, var et lite inngangssår fra et skudd som var avfyrt forfra. Dette stred kraftig mot Warren-kommisjonens rapport, der det ble sett helt bort fra alle disse førstehånds observasjonene. Secret Service tiltvang seg Kennedys lik fra Parkland, og krevde at obduksjonen skulle utføres ved Bethesda Naval Hospital av en helt uerfaren person som aldri hadde utført obduksjoner før. Og det som kom ut av denne obduksjonen fortalte noe helt annet enn hva det store antallet leger og andre ansatte ved Parkland Sykehus som tok imot den hardt skadde Kennedy. Det finnes enda flere enn de avbildede personene, som bekreftet at Kennedy hadde et stort utgangssår i bakhodet. Foto fra internett.

Det andre meget troverdige vitnet som har stått frem, er mafiamedlemmet Roderick A Mackenzie III, som har skrevet en svært overbevisende bok med tittel ”The men that don’t fit in”. Mackenzie var et mafiamedlem på lavere nivå - som utførte viktige oppgaver for mafiaen, uten å vite særlig mye om deres aktiviteter. Bl.a. var han en svært dyktig dokumentforfalsker og produserte alt mafiaen måtte ønske av falske ID-kort og lignende. I tiden før mordet på Kennedy, fikk Mackenzie i oppdrag å organisere et såkalt ”safe house” i Dallas, uten at han fikk vite noe om hva dette skulle brukes til. Et ”safe house” er et skjulested for mafiaen i forbindelse med en aksjon, og alle spor ble slettet etter at aksjonen var overstått. MacKenzie var vant til å utføre sine oppdrag uten å stille noen spørsmål, og opprettet skjulestedet i Dallas. Han observerte hvem som kom og gikk og hvem som bodde på de ulike rommene i dagene rundt den 22. november 1963, og han fikk også i oppdrag å observere på det sykehuset der Kennedy var blitt obdusert etter drapet, for å varsle til mafiaen om noen stilte mistenkelige spørsmål. I så fall ville personene bli kraftig advart eller myrdet av mafiaen, slik de gjorde med alle som sto frem i offentligheten og stilte seg tvilende til teorien om ”the lone nut”.

Mackenzies bok inneholder svært mange viktige detaljer omkring mordet på Kennedy, og det skyldes særlig at en av de ansvarlige for skytterteamene, visepresident Lyndon B. Johnsons

To førstehåndsvitner til hendelsene i Dallas i 1963. Til venstre, Judyth Vary Baker og til høyre Roderick MacKenzie III. Begge har skrevet om sin opplevelse med svært oppsiktsvekkende nye opplysninger. Judyth Vary Baker samarbeidet med Lee Harvey Oswald i et biologisk eksperiment med siktemål å drepe Fidel Castro, og ble Oswalds kjæreste. MacKenzie var et mafiamedlem på lavere nivå, som overraskende ble fortalt om hendelsene av et beruset mafiamedlem.

gode venn og ”hitman”, Mac Wallace, avslørte viktige detaljer omkring mordkomplottet i fylla til Mackenzie. Alle disse viktige opplysningene forteller han om i sin bok. Blant mafiaen gikk mordplanene under navnet ”the hit parade”. ”The big event” var også et uttrykk som ble anvendt for å omtale mordet blant de involverte.

Men Vary Baker og Mackenzie er ikke de eneste nye vitnene om Kennedy-mordet. Det er flere som etter hvert våger å stå frem og fortelle hva de vet. En av skytterne i skoleboklageret, Loy Factor, har også innrømmet at han var der og at han skjøt mot Elm Street, men ikke ønsket å myrde presidenten. Det forklarer hvorfor et antall av skuddene ikke fremstår som reelle forsøk på å treffe Kennedy men traff asfalten og gresset ved siden av limousinen. Noe som støtter opp under Mackenzies fortelling er at fingeravtrykkene til Mac Wallace er funnet på en av pappeskene i ”The Snipers Nest” i sydenden av skoleboklageret, der det var bygget opp et skjulested ved hjelp av tomme pappesker. I følge Mackenzie spilte Wallace en svært viktig rolle i mordkomplottet som ansvarlig for sammensetningen av skytterlagene.

Judyth Baker arrangerer hvert eneste år en konferanse i Dallas på dagene for det grufulle mordet på USAs president, og konferansen har svært høyt utdannede og innsiktsfulle personer. Mange av dem er blant det ypperste USA kan presentere av vitenskapsmenn- og kvinner. Maktelitens avvisning av disse personene som useriøse tilhengere av lettvinde konspirasjonsteorier, holder simpelthen ikke mål. Det er på tide at USA og verden får vite sannheten om hvordan det amerikanske etablissementet fikk John F. Kennedy ryddet av veien. Og etablissementet inkluderer visepresident Lyndon Baines Johnson samt politikerne rundt ham, CIA, FBI, våpenindustrien, oljemillionærene, Secret Service, mafiaen og eksilcubanere.

Og av amerikanske presidenter som enten medvirket til eller kjente til mordet, kan jeg nevne, foruten Lyndon B. Johnson, George W. Bush, som var CIA ansatt i 1963 og sannsynligvis spilte en viktig rolle i organiseringen av drapet, Richard Nixon, Gerald Ford og George Bush jr. Det finnes filopptak og fotografier som etter all sannsynlighet viser Bush junior i Dealey Plaza under mordet. Og hans far må vel være det eneste mennesket i USA som ikke ”husker” hvor han befant seg da mordet fant sted. President Gerald Ford spilte en viktig rolle i å skjule sannheten om mordet ved sin deltagelse i Warren Kommisjonen, som kun hadde en eneste oppgave: Å tilsløre alt av realiteter vedrørende mordet.

Jeg anbefaler også min egen utredning av mordet på Kennedy, Landet som drepte sin leder – som var resultatet av et halvt års intens forskning, der jeg kom i kontakt med mange av USAs fremste forskere på Kennedy-mordet. Etter min mening tyder alle bevisene på at Kennedy først ble truffet av et skudd i halsen fra en av skytterne ved ”the picked fence” på ”the grassy knoll”, altså forfra, mens hodeskuddet, som definitivt tok livet av presidenten, ble avfyrt fra ”the south knoll” – sydenden av ”the tripple underpass”, også forfra. Her bygger jeg blant annet på den nå avdøde, meget respekterte rettsmedisineren Sherry Fiester, som har analysert Kennedys hodeskader basert på sin meget omfattende erfaring som rettsmedisinsk ekspert.

Mange Kennedy-forskere tror hodeskuddet kom fra ”the grassy knoll” fordi Zapruder-filmen viser at Kennedy først blir kastet bakover og deretter faller til venstre. Men dersom skuddet

hadde kommet fra høyre side foran Kennedy, ville han etter min mening blitt kastet bakover og mot venstre samtidig. Men det er ikke det som skjer. Han blir kun kastet bakover av skuddet, og det tyder på at skuddet kom fra venstre foran Kennedy, altså fra "the south knoll", fordi han på det tidspunktet satt vendt til venstre etter skuddet i halsen. Først etter at kroppen var livløs, falt Kennedy mot venstre, og det på grunn av hans posisjon i bilen, etter min mening.

Tatt i betraktning den katastrofale polariseringen mellom de demokrater og republikanere i vår tid, kan man nesten undre seg over hvorfor verken Joe Biden eller Donald Trump er myrdet for lenge siden. Kanskje skyldes det at etablissementet i 1963 hadde alle midler, inkludert den amerikanske pressen, til rådighet for å skyldte mordet på en enslig, gal skytter, slik de gjorde ved flere av mordene f eks på John F. Kennedy, Robert Kennedy, Martin Luther King, Bob Marley, John Lennon, John F. Kennedy jr. og sikkert mange, mange flere. Men i dag, er det åpenbart ikke så lett å få myrdet en president i USA og legge skylden på en enslig, gal mann – heldigvis.

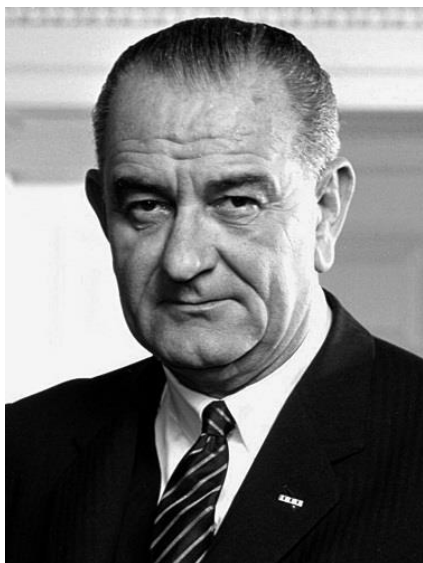
Jeg foreslår at i dag, på årsdagen for det fryktelige mordet på John F. Kennedy, at alle minnes de uskyldige ofrene for det grusomme mordet på USAs president, John Fitzgerald Kennedy, den uskyldige Lee Harvey Oswald, som ikke avfyrte et eneste skudd, samt alle de andre uskyldige menneskene som ble brutalt myrdet, kun fordi de valgte å stå frem med sannheten.

Jack Ruby elsket rampelyset. Her intervjues han i 1964. Han gikk langt i å antyde at president Lyndon B. Johnson sto bak drapet på Kennedy. -For å finne de skyldig, må du helt til topps, sa han. Ruby hevdet at han drepte Oswald fordi mordet på Kennedy var så tungt å bære. Sannheten var at Ruby var ansvarlig for skytterlagene og koordineringen og var ansvarlig for at alt gikk etter planen. Og planen var garantert at Oswald skulle drepes før han rakk å si noe. Og da måtte Ruby rydde opp etter fiaskoen og selv drepe Oswald med kaldt blod. Foto fra internett.

Mordet på John F. Kennedy - sett i lys av Vandrer mot Lyset!

Kanskje det kan interessere noen av mine lesere hvordan en religiøs person oppfatter utviklingen i verdens mektigste nasjon, som en kamp mellom gode og onde åndelige krefter. Etter at jeg publiserte resultatet av mine inngående studier av mordet på USAs 35. president i artikkelen "Landet som drepte sin leder – mordet på John F. Kennedy", har jeg mottatt flere positive tilbakemeldinger enn på de fleste tidligere artiklene mine på internett.

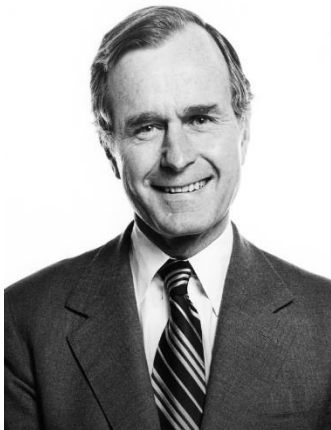
Det er åpenbart at dette grusomme og tragiske drapet fremdeles engasjerer folk – snart 50 år etter at det fant sted. Mine meget omfattende politiske og tekniske analyser av drapet er ikke egentlig beregnet spesielt på tilhengere av Vandrer mot Lyset!, som websiden min ellers handler mest om, men er skrevet for forhåpentligvis å bidra til å øke forståelsen for hvordan et politisk mord på mannen som innehadde kanskje verdens viktigste (og mektigste) embete, bare kunne finne sted som en følge av en omfattende konspirasjon mellom noen av USAs sterkeste maktgrupper, og hvordan de samme, mektige gruppene klarte å dekke over sammensvergelsen gjennom en av verdenshistoriens frekkeste og mest vellykkede dekkoperasjoner, utarbeidet av den såkalte Warren kommisjonen.

Øverst: Lyndon B. Johnson, 1908-1973, visepresidenten som tiltvang seg makten gjennom et statskupp.
Under: Den nærmest diktatoriske FBI-direktøren, J. Edgar Hoover, 1895-1972. Fotos fra internett.

Men en leser som kjenner VmL inngående, vil nok uten tvil ha gjort seg opp noen tanker om at disse mektige maktgruppene i USA, som CIA, FBI, mafiaen, oljemogulene, de styrtrike våpenprodusentene osv. må ha tiltrukket seg noen av de åndelige personlighetene, som vi fra VmL kjenner som "de eldste"; geniale, men onde personligheter uten samvittighet, som var inkarnert som mennesker for å bringe uorden, ondskap og lidelse til menneskene, for disse har til alle tider søkt makt, privilegier og rikdom, og skydde ingen midler for å oppnå sine mål.

For oss som kjenner og slutter oss til VmLs tankeverden, er det en realitet at lyset har seiret i den åndelige verden i og med at mørkets fremste representant, kjent i mytologien og i religionene som djevelen, Satan, Lucifer osv. vendte tilbake til lyset i mars 1912, og etter det ble ingen flere av disse ondskapsfulle og maktsøkende vesenene inkarnert, og dette er årsaken til den enorme fremgangen som har funnet sted på jorden - en fremgang som bare vil akselerere i løpet av de nærmeste tiårene og århundrene.

Tre senere amerikanske presidenter som også var involvert i statskuppet. Øverst, Gerald Ford, 1913-2006, medlem av Warren-kommisjonen, som var en gedigen dekkoperasjon. I midten: Richard Nixon, 1913-1994, var godt orientert om attentatet på Kennedy. Og det var også George H. V. Bush, 1924-1918. Fotos fra internett.

Det er nok å ta en kikk på de ulike involverte personenes fødselsdato for å kunne fastslå om de kan ha vært en av de eldste eller ikke. La meg bare nevne at de to mektige personene med en høyst tvilsom personlig moral, J. Edgar Hoover og Lyndon B. Johnson var født i henholdsvis 1895 og 1908, altså i god tid før ondskapens fremste intelligens ga opp kampen mot lysets krefter.

USAs sannsynligvis mektigste mann i mange tiår var J. Edgar Hoover, leder for den mektige organisasjonen FBI, som infiltrerte ethvert miljø av betydning og overvåket alt som kunne kripe og gå i USA og hadde "balletak" på hele den politiske makteliten. Gjennom regelrette trusler og utpresning av JFK på grunn av sistnevntes mildt sagt utsvevende sexliv, fikk Hoover innsatt "sin" mann i embetet som visepresident; Lyndon B. Johnson, av sine nærmeste kjent som en skruppelløs, kynisk og brutal maktsøker, som var bygget opp politisk gjennom økonomiske støtte fra våpenindustrien, og med en meget suspekt fortid med tilknytning til flere politiske mord og kriminelle handlinger.

Sammen sto disse to igjen som de store seierherrene etter mordet på John F. Kennedy; Hoover fikk konsolidert sin makt og utryddet en farlig trussel, og Johnson fikk oppfylt sine ambisiøse drømmer om å bli jordklodens mektigste mann, president i USA. Personlig er jeg ikke i tvil om at de begge var av de eldste, og i samarbeid arrangerte de en av verdenshistoriens frekkste dekkoperasjoner, da de klarte å innbille nesten en hel verden at den meget fremsynte fredspolitikeren av genialt format, John F. Kennedy, var myrdet av en enslig, halvgal fanatiker. Mens sannheten var at det i virkeligheten var et meget velregissert statskupp, der hele den politiske, økonomiske og kriminelle makteliten i USA så seg tjent med å få ryddet den visjonære og karismatiske statsmannen Kennedy av veien, for å erstatte ham med en av sine løpegutter, som kunne sikre at deres maktposisjoner ikke ble truet, og at de kunne fortsette uforstyrret med sine halv- og helkriminelle aktiviteter.

Selv om mange amerikanere ikke anser mordet som oppklart, og selv om mange mener at Kennedy ble myrdet som et resultat av en sammensvergelse av en viss størrelsesorden, er nok neppe den jevne amerikaner klar over hvor bred denne sammensvergelsen i realiteten var, og de er heller neppe klar over hvor gjennomkorrupt og kriminelt deres eget lederskap var gjennom årtier, og fremdeles er. Enhver som kjenner VmL vil vite hvordan kampen mellom lysets foregangsmenn, de yngste, og mørkets forkjempere, de eldste, har foregått på jorden i årtusener, og der hvor lyset har satt inn store krefter for å bringe menneskeheten fremover i fred, forståelse og sivilisasjon, der har mørket også satt inn de største motkreftene.

Det er nærliggende å tro at de to brødrene Kennedy, John Fitzgerald, 1917-1963, og Robert Francis, 1925-1968, var inkarnert av Gud som en motvekt mot de mørke kreftene som truet USA. Familien Kennedy hadde også en eldre sønn, Joseph Patrick Kennedy Jr. 1915-1944. Familiens overhode, Joseph Patrick «Joe» Kennedy, 1888-1969, hadde opprinnelig planer om at den eldste sønnen skulle bli USAs president etter at han selv måtte oppgi sin politiske karriere pga hans positive innstilling til Hitler-regimet, men eldstesønnen døde i en flyulykke. Den yngste broren, Edward, 1939-2009, virket kanskje ikke å ha den samme begavelsen som Robert og John. Dessverre gikk mørket seirende ut av kampen om makten i USA på 1960-tallet, da de onde kreftene tok både John, til høyre, og Robert, til venstre, av dage. Det må kunne betegnes som et fatalt tilbakeslag for lysets krefter i USA, verdens mektigste land. Foto fra internett.

VmL forteller også om hvordan lysets krefter setter inn de største kreftene der hvor mulighetene for å nå de beste resultatene er størst. Selv om USA er en ung nasjon, hadde den sitt utgangspunkt i de aller beste verdiene et samfunn kan ha, og for lysets representanter må denne unge, noble og frihetselskende nasjonen ha båret bud om meget store og verdifulle fremganger for lyset på jorden. Og i løpet av forunderlig kort tid utviklet landet seg til å bli verdensledende og fostret geniale oppfinnere og nytenkere. Alt tyder på at mengder av de yngste ble inkarnert i USA, for bare det kan forklare den oppsiktsvekkende korte tiden det tok fra landets grunnleggelse til det var blitt et av verdens mest velstående og nyskapende. Dette medførte selvsagt også at de eldste ble inkarnert i store skarer for å kjempe mot de yngste og søke makt og innflytelse for mørkets ideer.

I løpet av den meget ukloke forbudstiden etablerte mektige forbrytersyndikater seg, og som en følge av USAs deltagelse i andre verdenskrig og den kalde krigen, utviklet USA seg til en militær supermakt, der våpenprodusenter kunne bygge opp gigantiske formuer, og etterretningsvirksomheten og militæret fikk operere nærmest uten kontroll fra den politiske ledelsen. Man må anta at mengder av de eldste fant veien inn i ledende posisjoner i denne perioden, og var blant dem som bygget seg opp enorme formuer på oljeutvinning og produksjon av ødeleggesvåpen, og tiltvang seg ledende stillinger innen militæret, CIA og FBI. Som

Lee Harvey Oswald, 1939-1963, må sies å ha vært en ekte idealist, som også jobbet i lysets tjeneste. I realiteten ofret han livet i et forsøk på å redde USAs president fra å bli myrdet. Bare få uker før mordet i Dallas, klarte han å forhindre et attentat ved å advare om at det fantes attentatplaner under et president-besøk til Chicago. I Dallas var han også involvert i et «Assassin abort team». Det er ganske merkelig at ikke flere amerikanere innser at Lees opphold i Sovjet og hans tilsynelatende støtte til Cuba, var et skalkeskjul slik at han kunne operere som hemmelig agent. Men det tragiske skjedde, at mannen som var villig til å ofre sitt liv for å redde Kennedy, selv ble misbrukt av sin arbeidsgiver som «patsy», og ble utpekt som den enslige skytteren som drepte USAs president. I realiteten var det et statskupp, satt i scene av sterke maktgrupper i USA i samarbeid. Og USAs visepresident, Lyndon Baines Johnson, var «in charge». Han sto i fare for å bli tiltalt for grov kriminalitet, og det eneste som kunne redde ham, var at Kennedy ble ryddet unna. Bildet viser den 15 år gamle Lee som tjenestegjorde i «The Civil Air Patrol» i 1955. Foto fra internett.

maktfulle stater i staten etablerte disse organisasjonene sin posisjon i løpet av disse årene, og deres makt var så stor at de nærmest på egen hånd kunne styre USAs utenrikspolitikk.

Å opprettholde sin makt ble et mål i seg selv, og man skydde etter hvert ingen midler for å sikre at ingen og intet kunne true USA eller egen maktposisjon. USA var sakte men sikkert på vei til å bli et rike styrt av de ondskapsfulle, maktsyke og skruppelløse eldste, og de yngste så ut til å komme på defensiven. USA var blitt verdens sterkeste makt, og denne makten ble misbrukt til å trække på og holde nede alle dem man anså som landets fiender, og innad til å bekjempe alle annerledes tenkende og minoritetsgrupper. Både militæret, CIA og FBI hadde knyttet til seg militære grupper og attentatmenn, og politiske motstandere ble utryddet og drept overalt i verden, også innad i USA.

Det må ha vært meget maktpåliggende for den oversanselige verden å sette inn mottiltak for om mulig å gjenvinne makten over verdens sterkeste makt, og personlig er jeg overbevist om at store skarer av de yngste ble inkarnert i USA ved begynnelsen av det 20. århundret fordi man kunne forutse mørkets forsøk på å overta makten, gjennom de eteroppteignelsene mørkets tjener hadde designet før sin omvendelse. Han hadde evnen til å legge meget detaljerte og ondskapsfulle planer for enkeltmenneskers og hele nasjoners skjebne, og lagre disse onde planene i eteren, slik at de sender en strøm av mørkepåvirkning over menneskene og inspirerer oss til å tenke visse på forhånd bestemte tanker og handle etter visse på forhånd uttenkte planer.

Ikke bare er mennesket i seg selv utsatt for mørket og ondskapen som omgir oss på jorden, vi er også utsatt for et "bombardement" av tankeimpulser fra komplekse fremtidsbilder som er lagret i eteren som omgir jordkloden.

Tankeimpulsene som kan ramme den enkelte er altså ledd i store, komplekse planer med det formålet å føre menneskeheten ut i krig, lidelse og død! Jeg vil anta som svært sikkert at Gud inkarnerte en av lysets ånder som John F. Kennedy, og også flere av hans brødre var sannsynligvis av de yngste – i alle fall

broren Robert. Det var sikkert ikke vanskelig å forutse at den meget ambisiøse og mektige faren, Joseph Kennedy ville klare å få innsatt en av sine sønner som USAs president, og lysets ånder velger ofte (men ikke alltid) å inkarnere der de letteste kan komme til å få utført sin ønskede misjon. For at ikke lyset helt skulle tape kampen mot mørket i verdens mektigste nasjon, var man avhengig av at de yngste maktet å frata de egenmektige, kriminelle gruppene makten, og både CIA og FBI utgjorde faretruende trusler mot USAs posisjon som et frihet skjempende land, og hatet mot den tidligere noble nasjonen ble vekket i store deler av verden, der de valset skruppelløst frem med brutalitet og undertrykking.

Frihetens hjemland med like rettigheter og plikter for alle frie borgere, var ved å forvandles til et land der den sterkeste hadde rett til brutalt å undertrykke og utnytte den svake.

John F. Kennedy var altså høyst sannsynlig en av de yngste, som var inkarnert for, som lysets representant, å vinne USA tilbake til lyset! Og det hele gikk nok ganske godt etter planen helt frem til han ble valgt til USAs 35. president, en hendelse som må ha vakt enorm glede og store forhåpninger i den oversanselige verden. Og jeg vil tro at JFK i de store sakene som møtte ham som president, handlet meget godt i overensstemmelse med sin overbevisning! Han var meget folkekjær, karismatisk og visjonær, og klarte å tenne et håp om fredelig sameksistens for en hel verden.

John og Jackie Kennedy var sannsynligvis det nærmeste USA har vært å ha et kongepar. De var unge, vakre og karismatiske, og var begge to svært populære hos mange amerikanere. Det var et forferdelig sjokk for en hel verden, da Kennedy ble skutt og drept. Men Kennedy var også sterkt mislikt i visse kretser, og da han utfordret flere maktsentra og truet med å ødelegge grunnlaget for deres makt og rikdom, oppsto den konspirasjonen som førte til hans undergang. Man kan nesten spørre seg om Kennedy kanskje var for selvsikker, i den grad at han ble arrogant og feilberegnet hva mafiaen i samarbeid med visepresidenten, CIA, FBI, oljemogulene og våpenprodusentene faktisk var i stand til. Det kan heller ikke være tvil om at han trakk mye mørke til seg gjennom sin seksuelt utagerende adferd. Det er vel kjent fra VmL, at det seksuelle område brukes av mørket til å angripe de yngste, og gjøre dem uskikket til sin misjon. Det var f eks fordi FBI-direktør overvåket Kennedys sexliv, at Kennedy kunne presses til å ta Lyndon B. Johnson som sin visepresident. På den måten ble Johnson Hoovers «back-up» i tilfelle Kennedy ble ryddet av veien. Foto fra internett.

Gjennom sine velformulerte og overbevisende taler målbar han en hel verdens fremtidshåp! Og han viste i en lang rekke saker at han var tilliten verdig. Han støttet underprivilegerte og undertrykte grupper, var en medfølende og varm sosialpolitiker og i 1961, da verden sto på randen av undergangen i konflikten mellom USA og Sovjet om utplassering av sovjetiske atommissiler på Cuba, viste han statsmannskunster som reddet verden fra en ødeleggende atomkrig.

Men om Kennedy tente fremtidshåpet hos mange, var han også intenst hatet av dem som så seg truet av hans politikk. Og det gjaldt i særdeleshet alle dem som hadde etablert maktgrupper som nøt godt av privilegier og unndro seg politisk kontroll og forpliktelser mot landets lover og fellesskapsgoder. Og dessuten hadde Kennedy sine egne demoner å kjempe mot, og sannsynligvis både eteroppteignelser og sin egen fortidige uoppgjorte karma å møte i sitt jordiske liv som John F. Kennedy. Ved å gi etter for destruktive tankeimpulser ville også han trekke mørket om seg, og vanskeliggjøre sin gjerning som genial statsmann og en av lysets fremste representanter på jorden. Det er ikke vanskelig å anta at det var på det seksuelle området at mørket satte inn sitt fremste angrep mot Kennedy, slik det har blitt gjort mot så mange av de yngste, men mørket klarte på ingen måte å gjøre Kennedy uegnet til å utføre sin gjerning. Men mot ham sto etter all sannsynlighet en eller flere onde eteroppteignelser, og jo mer Kennedy handlet mot sin samvittighet, jo mer næring ga han selvsagt til eteroppteignelsens kraft, og jo sterkere kunne eteroppteignelsen virke på de menneskene som motarbeidet Kennedy!

Men hvorfor kunne ikke Gud ha beskyttet Kennedy mot mordplanene dersom det er sant at hans rolle som en av lysets fremste forkjempere på jorden var så viktig? Til det er å si at jeg er overbevist om at Gud, gjennom Kennedys skytsånd og de andre diskarnerte yngste gjorde alt som sto i deres makt for å beskytte presidenten, både ved å styrke ham personlig, og advare ham når han var i ferd med å trå feil, og også ved å forsøke å forhindre andre i å følge eteroppteignelsens onde tankeimpulser fremfor sin samvittighet.

Men når det angår de eldste, så er alle slike forsøk på å styrke deres samvittighet fånytt: De har nemlig ingen samvittighet, og mangler helt empati og medfølelse med andre. Når slike sorte genier kom inn under eteroppteignelsenes kontroll, var de derfor utsatt for et dobbelt mørkeangrep, både det mørket som deres personlighet var gjennomsyret av, og det mørket som eterbildene foret deres bevissthet med. Og etter min vurdering, var sannsynligvis et helt kobbel av de eldste involvert i drapsplanene, for innen alle de gruppene jeg har nevnt, finner man personer født før 1912 - personer som bærer alle kjennetegn på å være blant de eldste: Maktsyke, ærgjerrige, skruppelløse og brutale!

USA var sannsynligvis det landet i moderne historie der kampen mellom de stadig inkarnerte eldste og de yngste ble utkjempet i sin mest tilspissede form, både på grunn av landets meget viktige rolle i verdenssamfunnet, og fordi det aldri falt helt i de eldstes makt, som for eksempel Tyskland, Sovjet, Italia o. a. I USA utkjempet mørket og lyset en mer likeverdig kamp, og til tross for at dagens USA fortsatt er styrt av hensynsløse økonomiske grupperinger og et gjennomkorrupt politisk system, står likevel den menneskelige frihetstrangen så sterkt at landet gir en meget gunstig grobunn for den frie viljen til å utspille seg uhindret, noe som er en forutsetning for ethvert menneskelig fremskritt.

For å forstå hvorfor det ikke lyktes de yngste å avverge mordet på Kennedy, er det også viktig å

ta i betraktning menneskets frie vilje! Gud og de yngste kan gjøre mye for å styrke den enkeltes vilje og evne til å stå imot mørket, men dersom den enkelte av egen fri vilje velger å handle etter mørkets tankeimpulser, kan de yngste intet gjøre, for Gud tvinger ingen til å følge Hans vilje. Dersom Kennedy opptrådte på en slik måte at han styrket eteropptegnensens makt, kunne det altså til slutt bli umulig for de yngste å forhindre dens inntreden på jorden, uansett hvor mye de ønsket det, for Gud respekterer alltid menneskenes frie vilje.

Kennedy-familien ble og blir fortsatt romanisert i det amerikanske samfunnet. Bildet er tatt i ca 1930, da alle barna fremdeles var i live. Senere ble familien hardt rammet av tragedier, og alle de tre eldste sønnene ble revet bort. Faren, Joe Kennedy sr. var en svært ambisiøs mann, og da han skjønnte at han ikke selv kunne bli president i USA, satte han alt inn på å få en av sønnene inn i det hvite hus. John F. Kennedy kunne neppe ha klart å bli president allerede i 1960 uten farens innflytelse og kjøp av stemmer fra mafiaen. Jeg har ofte lurt på om det ikke ville ha vært bedre for John F. Kennedy om han hadde blitt president på et senere tidspunkt, i kraft av sine egne politiske evner. Å ha blitt «kjøpt» inn i presidentembetet, kan ha blitt Kennedys akilleshæl, og mafiaen ble rasende da justisministeren, Robert Kennedy, begynte å forfølge dem. Mafiaen trodde nok de hadde kjøpt seg frihet til å drive sin virksomhet i fred. Fra venstre i første rad ses Joseph Jr, Rose, Robert, Edward, Joseph Sr, Patricia, Jean. Bakre rad, fra venstre: Eunice, John, Kathleen, og Rosemary. Foto fra internett.

Det var altså meget maktpåliggende for mørkets krefter å forsøke å undertvinge seg USA for å hindre menneskelig fremskritt og for å opprettholde sitt verdensherredømme. Å inspirere til sammensvergelse mellom mørkekraftene for å myrde den eller de yngste som var inkarnert for å bringe USA inn under lysets kontroll, ville selvsagt være en gigantisk seier for mørket. Ikke bare fordi de yngstes arbeid ble direkte forhindre ved at de ble fjernet som mennesker, men

også ved den sorg, motløshet og tristhet som et mord på en president som representerte folkets fremtidshåp og deres drømmer om en bedre verden ville utløse. For de eldste ville det være en stor seier om de gode kreftene mistet troen på at det ville være mulig noensinne å omskape jorden til et sted der menneskene kan leve i fred og kjærlighet. Intet er mer gunstig for mørkets krefter enn fremtidspessimisme og dommedagsfølelse. Og et mord på en høyt elsket leder kan føre til nettopp den tilstanden av pessimisme og håpløshet som de eldste ønsker å innhulle menneskene i. Så den personlige eteroppteignelsen rettet mot USAs president, John F. Kennedy, inneholdt garantert en plan om å få ham myrdet!

Det er kjent at Hoover allerede i 1962, gjennom telefonavlytting av kriminelle, snappet opp de første planene om å myrde presidenten. For en kjenner av VmL fremstår mordet på JFK som selve skoleeksempelet på hvordan en eteroppteignelse fungerer. Eteroppteignelsen kan virke mot et stort antall mennesker på samme tid, og fore dem med spesielle tankeimpulser, og inspirere dem til å utføre spesielle handlinger i den tro at de følger sin egen vilje. Men jo mer offeret tenker og handler i overensstemmelse med eteroppteignelsens ”instrukser”, jo større makt får eteroppteignelsen over dem, og til slutt opptrer de i realiteten som viljeløse roboter, til tross for at de selv er overbevist om å følge sin egen vilje.

Det tilsynelatende forunderlige ved planene om å myrde JFK, var at de oppsto omtrent samtidig i flere miljøer, uten at disse hadde noen kontakt med hverandre, og uten at noen av dem fulgte en felles overordnet plan. Det trengte de ikke; Planen eksisterte nemlig allerede, som et eterbilde, skapt av ondskapens fremste tjener. Derfor har mange av de som forsker i Kennedy-mordet hver for seg vært overbevist om at de har funnet opprinnelsen til planene om å myrde Kennedy i ett spesielt miljø, mens sannheten er at planene oppsto omtrent samtidig i flere miljøer, og planene utviklet seg som om de alle fulgte en felles plan, og først på et senere tidspunkt ble det klart for de forskjellige gruppene at de alle hadde en felles interesse i å få den amerikanske presidenten ryddet av veien for å sikre sin egen maktposisjon og sin egen virksomhets fortsatte uhindrede aktivitet.

Oljebillionærene slapp å bekymre seg for gigantiske inntektskutt som følge av endret skattepolitikk, våpenprodusentene sikret sine billiardinntekter ved å få innsatt en krigsvennlig løpegutt, mafiaen slapp unna den ustanselige forstyrrelsen av sin kriminelle aktivitet av presidentens bror, justisminister Robert Kennedy, CIA trengte ikke lengre frykte for sin egen oppløsning, eksilcubanerne fikk endelig utløp for sitt raseri etter det mislykkede forsøket på å styrte det kommunistiske regimet til Fidel Castro og FBI kunne fortsette uforstyrret med sin korrupte utpresning og trusselvirkosomhet for å styre amerikansk politikk! Mafiaen bidro med sin meget lange erfaring med å få mordet naglet til en patsy, CIA bidro med hele sitt enorme apparat for å bygge opp en troverdig syndebykk, billionærene ordnet finansieringen, og FBI og visepresidenten tok ansvaret for å føre nasjonen bak lyset og innbille dem at en enslig, halvgal kommunistympatisør sto bak mordet.

I virkeligheten var Lee Harvey Oswald informant for CIA og FBI, og hans opphold i Sovjet, hans frasigelse av sitt amerikanske statsborgerskap og hans medlemskap i en Cuba-sympatiserende organisasjon var arrangert av CIA for å skape en troverdig patsy, mens Oswald selv trodde han var en verdifull informant! Det hele var så utspekulert, frekt og grusomt i all sin ondskap, at nasjonen USA i sin naivitet tilsynelatende godtok forklaringen. Det skal et visst mot til for å innse at ditt lands president har blitt myrdet av landets egne politiske ledere i samarbeid med landets mest skruppelløse, brutale og ondskapsfulle kriminelle, og mange nekter fremdeles

å se det i øynene! Sannheten er ikke alltid vakker, men ingenting endrer seg ved at man nekter å se sannheten i øynene!

Og sannheten er at de onde kreftene i USA gjorde det av med den lysets representant som Gud hadde inkarnert i landet for å bryte mørkets makt. Og fem år senere gjorde de samme kreftene det av med enda en av lysets representanter, broren Robert Kennedy, før han i det hele tatt hadde fått anledning til å påbegynne sin gjerning som USAs president. Disse to mordene forårsaket et av de største tilbakeslagene på jordkloden siden andre verdenskrig, og hele verden sliter fremdeles med ettervirkningen av denne mørkets seier over lyset. Kennedy-brødrene kunne med sine noble idealer ha omgjort USA til en stormakt som var høyt elsket i hele verden for sin fredsvilje, sin innsats for samarbeid, sin medlidenhet med de fattige og underprivilegerte og for sitt aldri sviktende engasjement for frihet og rettferdighet for alle.

Men mørket seiret dessverre i første omgang, og det ga ny næring og energi til ondskapens fremtidsplaner, og i ettertid har verden måttet lide under presidenter som Lyndon B. Johnson, Richard Nixon, Glenn Ford, Ronald Reagan, far og sønn Bush og Donald Trump, for å nevne noen. Ikke akkurat fredselkende og visjonære nytenkere! Disse presidentene (unntatt Reagan, Bush jr. Og Trump) var enten direkte eller indirekte involvert i planleggingen av mordet på John F. Kennedy eller i dekkoperasjonen for å skjule den grusomme sannheten for det amerikanske folk. Og i stedet for å være et høyt elsket land og en garantist for fred og rettferdighet, er USA hatet av store deler av verden på grunn av sin hensynsløse stormaktspolitikk! Måtte lyset, ved Guds hjelp, vinne frem i de kommende tiår! Amen.

"De yngste"= Guds utsendinger, inkarnert av Gud for å bringe menneskeheten fremover.

"De eldste"= geniale, onde lederskikkelser, inkarnert av mørkets krefter for å bekjempe lyset.

Amerikanske myndigheter har alltid forsøkt å fremstille Lee Harvey Oswald som en innesluttet, ensom mann helt uten venner og livsglede. Dette motsies av et stort billedmateriale som viser at Oswald var en sosial og utadvendt mann. Han var dessuten svært begavet og viet sitt liv til å tjene landet sitt som agent. Dette bekreftes også av kvinnen som sto ham aller nærmest de siste årene av hans liv, Judyth Vary Baker. Bildet viser Oswald sammen med hans russiske hustru, Marina og deres barn. Foto fra internett.

USAs mørke hemmelighet og verkebyll.

Hvem skjøt egentlig John F. Kennedy? En enslig skytter, slik den offisielle forklaringen lød, eller et team av skyttere i ulike posisjoner, leid inn for anledningen av en bred sammensvergelse av maktgrupper i det amerikanske samfunnet?

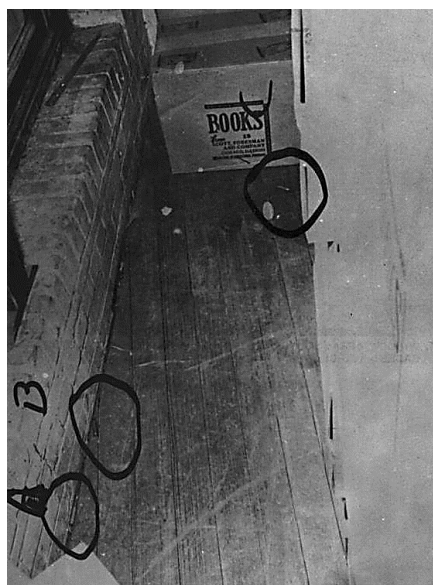
Kongresskommisjon 1979: Flere skyttere.

I vår tid, hvor den temmelig overdrevne amerikanske patriotismen står i veien for deres evne til å betrakte sin nasjon med et kritisk blikk, kan det synes som om den amerikanske offentligheten ennå ikke våger å gjenåpne etterforskningen av det brutale mordet på deres egen president, av frykt for hva det kan komme til å avsløre! En kongresskommisjon fastslo allerede i 1979 at det må ha blitt avfyrt flere enn de tre offisielt aksepterte skuddene mot presidenten, og dermed raknet hele grunnlaget for den presidentoppnevnte Warren-kommisjonens konklusjon fra 1964, som utpekte Lee Harvey Oswald, mannen med den høyst merkværdige tilknytningen til Sovjet og Cuba, til den enslige drapsmannen.

Den utpekte enslige skytteren kan umulig ha skutt.

”Morderen” hadde nemlig valgt kanskje det desidert dårligste ”mordvåpenet” som lot seg skaffe, nemlig en italienskprodusert Mannlicher-Carcano-rifle, produsert før 2. verdenskrig. Dette våpenet er særdeles tregt å operere.

Gjentatte forsøk under kontrollerte forhold har vist at det rett og slett er en fysisk umulighet å avfyre så mye som tre skudd med en Carcano-rifle i løpet av de drøyt seks sekundene skuddserien varte, ifølge den offisielle versjonen av hendelsesforløpet. Likevel ble Warren-kommisjonens versjon godtatt av offentligheten. Ballistiske undersøkelser viste dessuten at sikten var helt feil innstilt, og man klarte ikke engang å bevise at riflen var avfyrt samme dag! Lee Harvey Oswald, som fire uker tidligere hadde begynt å arbeide i The Texas School Book Depository, hvor det ble skutt fra 6. etasje, vises på flere stillbilder stående i utgangen av skoleboklageret.

For å være 100% sikker på å bli avslørt, hadde «morderen» etterlatt seg en rifle og tre tomhylser i «snipers nest. Dersom det var Oswald som gjorde dette, må han vel regnes som verdenshistoriens dummeste snikskytter. Men selvfølgelig var det ikke han som hadde plassert ut «mordvåpenet». Foto fra internett.

Usannsynlig enkelt å ”opklare” mordet.

Våpenet ble knyttet til Oswald gjennom et falsk ID-kort utstedt i navnet Alek James Hidell, funnet hos Oswald etter at han ble arrestert, overraskende hurtig etter mordet, og våpenet var kjøpt på postordre i dette navnet. Dette virker overraskende amatørmessig, i og med at Oswald kunne spasert rett inn i en hvilken som helst våpenforretning og kjøpt en topp moderne høyhastighetsrifle uten å måtte oppgi sin identitet, og således ikke etterlatt seg et eneste spor som kunne knytte ham til mordet. Og det ville være den enkleste sak i verden å plante et falsk ID-kort blant hans saker.

I tillegg virker det ualminnelig klønete å etterlate både ”mordvåpenet” med fingeravtrykk og tre tomhylser på mordplassen. Enten må Lee Harvey Oswald ha vært en av verdenshistoriens dummeste snikskytttere, eller så må han ha gjort alt som var mulig for å bli tatt for mordet. Var det ingen som reagerte på at det hele rett og slett var for opplagt? Det har for øvrig hersket en del uklarheter omkring hva slags våpen som egentlig ble funnet, fordi de første meldingene gikk ut på at det var en tyskprodusert Mauser. Men sannsynligvis skyldes dette at de som fant våpenet ikke klarte å identifisere våpenet sikkert, og trodde det kunne være en Mauser. Senere viste det seg så at det var en italienskprodusert Mannlicher-Carcano-rifle. Etterlysningen av Oswald, med fullt signalement, gikk også usedvanlig fort ut på politiradioen, og ingen kunne i ettertid redegjøre troverdig for hvorfor han i det hele tatt ble etterlyst. Forklaringen som etter hvert ble presentert, var at han ikke returnerte til skoleboklageret etter å ha forlatt det like etter mordet. Men det gjaldt opptil 30 andre av de ansatte ved lageret, og ingen av de andre ble etterlyst.

Planen var selvsagt at Oswald skulle skytes og drepes for å ha motsatt seg arrest, men et eller annet sviktet ved arrestasjonen. Mafiamannen og nattklubbeieren Jack Ruby, som hadde ansvaret for organiseringen av skytterlagene og koordineringen av hendelsene, måtte derfor egenhendig henrette Lee Harvey Oswald på direktesendt TV. Jack Ruby gikk senere svært langt i å avsløre at Lyndon Baines Johnson var øverste ansvarlige for attentatet mot USAs president, John Fitzgerald Kennedy. Det var i realiteten et statskupp, med medvirkning fra Secret Service, CIA, FBI, oljemogulene, våpenindustrien og industrimilliardærene. Til og med den amerikanske kongressen medgikk 1979 at Kennedy ble myrdet som følge av en konspirasjon, men valgte å ikke fortsette etterforskningen. De fryktet nok hva som skulle bli avslørt om deres egne.

”Syndebukken” ryddet av veien før han rakk å forklare seg.

Lee Harvey Oswald forlot altså skoleboklageret etter mordet, dro hurtig innom sin hybel, og oppsøkte deretter et kinolokale, hvor han ble arrestert av politiet. Det er nesten så man kan mistenke at politiet allerede visste hvor Oswald var å finne! Underveis skal han også ha myrdet en politimann, som skal ha overrasket ham. I løpet av svært kort tid hadde altså politiet arrestert ”drapsmannen”, og bevisene mot ham var tilsynelatende så entydige og opplagte, at han hurtig ble utpekt til den enslige morderen, som hadde skutt presidenten med tre skudd bakfra, avfyrt fra The Texas School Book Depository!

Og som ikke dette var nok, så ble Oswald selv skutt og drept av nattklubbeieren med mafia-tilknytning, Jack Ruby, mens han var i politiets varetekt og skulle transporteres fra fengselet, slik at han aldri rakk å forklare seg skikkelig.

Mafiamedlem Jack Ruby måtte rydde opp.

Rubys motiv for å drepe Oswald, var at han synes det var så følelsesmessig opprørende at Oswald hadde drept presidenten, at han følte at han personlig måtte straffe ham for ugjerningen. Hvordan i all verden kunne noen tro på en så usannsynlig historie som at et mafia-medlem skulle drepe presidentens morder fordi han var følelsesmessig opprørt over ugjerningen? Er det ikke temmelig åpenbart at Oswald ble drept for å bringes til taushet? Det meste tyder på at Oswald var en CIA-ansatt infiltratør i det cubanske eksilmiljøet, og at han var overbevist om at han ville bli fraktet trygt ut fra USA etter mordet, og bli sendt til Cuba, som han hadde skaffet seg visa til allerede høsten 1963.

Men i virkeligheten var han bygget opp over lang tid for å fungere som ”patsy”, syndebukken som skulle utpekes som den enslige morderen. En meget vanlig metode i den amerikanske mafiaverdenen! Sannsynligvis skulle han myrdes allerede før eller under arrestasjonen, men noe gikk galt, og Jack Ruby måtte rydde opp etter tabben.

Mangelfull etterforskning.

Men amerikanere flest har aldri slått seg til ro med den offisielle forklaringen, og etter mordet har det blitt offentliggjort et utall bøker og seriøse undersøkelser, internett nærmest flyter over av debattfora og websider, og det finnes mennesker som nærmest har gjort det til en livsoppgave å avsløre sannheten om mordet. I mine egne studier av mordet, har jeg vært i kontakt med flere av disse seriøse Kennedy-forskerne, som omfatter en yrkesmessig særdeles sammensatt gruppe, fra rettsmedisinere til professorer.

Det som åpenbarer seg når man går seriøst inn i presidentmordet med et åpent og fordomsfritt sinn, er en usedvanlig mangelfull etterforskning, åpenbar unnlatelse av å etterforske spor som stred mot den offisielle teorien, åpenbar unnlatelse av å innkalle vitner som hadde gjort avvikende observasjoner, systematisk konfiskering av all film og fotografier fra mordet og åpenbare forfalskninger av bilder og filmmateriale som ble levert tilbake.

Secret Service tiltvang seg liket.

Sikre vitneobservasjoner forteller om skudd fra flere forskjellige retninger mot Kennedy, og antall skudd som ble rapportert varierer fra tre til seks! Secret Service agenter nærmest tiltvang seg liket, etter at Kennedy først ble kjørt hurtig til nærmeste sykehus, Parkland Hospital, der obduksjonen etter amerikansk lov skulle foregå. Men etter noen fåfengte gjenopplivelsesforsøk, ble Kennedy erklært død og liket ble fraktet til Bethesda Naval Hospital, der obduksjonen ble utført under full kontroll av Secret Service av en lege som aldri før hadde utført en obduksjon. Og de skadene på Kennedy som ble rapportert av legene ved Parkland, skilte seg klart fra obduksjonsrapporten.

Både veistykket i Elmstreet og presidentlimousinen var åsted for en kriminell handling, og burde øyeblikkelig ha blitt avsperrret og gjort tilgjengelig for etterforskerne for at de kunne saumfare åstedet for alle mulige spor. Men Elm Street ble aldri avsperrret og tilfeldige tilskuere kunne fritt spasere rundt og lete etter skuddskader på veien og gressplen, og plukke opp rester av Kennedys hjernemasse og hodeskalle. Noen få fotografer rakk å fotografere baksetet i bilen, og det var også fullt av blod og rester etter presidentens hodeskade. Bildene avslører dessuten et kulehull der hvor presidenten hadde sittet – åpenbart fra det skuddet som traff Kennedy i strupen. Men Secret Service og politiet sørget hurtig for å sette taket på bilen, og deretter ble bilen grundig rengjort. En høyst ureglementert hendelse. Til høyre ses en politimann med en bøtte vann. Til venstre er kulehullet markert med en liten ring rundt. Begge fotos fra internett.

Stor forskjell mellom de første legenes observasjoner og obduksjonsrapporten.

I følge flere av Parkland-legene hadde Kennedy et inngangssår i halsen, og et knyttnevestort utgangssår på høyre side av bakhodet. Ifølge den offisielle obduksjonen var det lille såret i halsen et utgangssår, og såret i bakhodet eksisterte ikke. Det gjorde derimot et sår på høyre side av hodet. Ifølge den offisielle historien ble Kennedy skutt bakfra, mens ifølge opp mot 50 vitner ble det også avfyrt skudd forfra. I følge flere av tilskuerne, og også politimenn i følgebil og på motorsykkel, ble Kennedy skutt forfra slik at det sto en dusj av blod, hjernemasse og beinsplinter bakover!

Blant seriøse Kennedy-forskere regner man gjerne med tre til fem snikskytterposisjoner, og at det ble skutt både forfra og bakfra, slik at Kennedy i realiteten befant seg under kryssild! Og sannsynligheten er stor for at begge de to skuddene som traff ham kom forfra, fra et gjerde på "the grassy knoll", en gress-skråning ned mot Elm Street og fra "the triple underpass", en jernbaneovergang midt imot Elm Street, der hele tre veier krysser under jernbanesporene.

Mordet er uoppklart.

Manglene ved etterforskningen av Kennedy-mordet er så åpenbare, og vitneobservasjonene så motstridende at det er et under at ikke saken for lengst er gjenopptatt! Den jevne amerikaner er nok overmoden for å få vite sannheten. Det uoppklarte mordet ligger der som en verkebyll og gir ikke amerikanere flest fred. Men er nasjonens "selvbilde" i stand til å tåle de mørke hemmelighetene som eventuelt kommer til å åpenbare seg? De fleste seriøse Kennedy-forskere er enige om at mordet skyldes en konspirasjon.

Spørsmålet er bare hvor bredt sammensatt konspirasjonen var. De som har spesialisert seg på å tolke mafiametoder, mener at den italienske Carcano-riflen ble plantet for å fortelle at mordet ble utført av den italienske mafiaen, fordi Kennedy-klanen systematisk forsøkte å knuse dem. Men de fleste er også skjønt enige om at mordet neppe ville ha latt seg utføre, og dekkoperasjonen definitivt ikke ville lykkes, uten støtte fra både ansatte i CIA, FBI, Secret Service, Dallas-politiet og andre myndighetspersoner.

I realiteten et statskupp?

Noen går så langt som til å hevde at konspirasjonen var så omfattende at den også talte noen av de fremste amerikanske oljebillionærene, som hadde fryktelig mye å tape på Kennedys skattepolitikk, styrtrike våpenprodusenter som fryktet gigantiske inntektstap som en følge av Kennedys fredspolitikk, og det cubanske eksilmiljøet blir også hyppig nevnt, etter den mislykkede Grisebukta-invasjonen, som de bebreidet Kennedy for. Enkelte betrakter sågar mordet som et regelrett statskupp, der sterke og skruppelløse maktgrupper i det amerikanske samfunnet så seg tjent med at presidenten ble ryddet av veien og byttet ut med sin visepresident, inkludert visepresidenten selv! Samarbeidet mellom CIA og mafiaen var allerede etablert gjennom planene om å styrte Fidel Castro, og de som kjente Lyndon B. Johnson, var godt kjent med hans skruppelløse streben etter makt! Hans innsettelse som president ville med ett slag løse alle de involverte maktgruppernes frykt for følgene av Kennedys politikk! Men er amerikanerne rede til å se i øynene at deres betrodde myndighetspersoner samarbeidet med landets mest skruppelløse og hensynsløse kriminelle og mordere for å få myrdet en av de mest populære amerikanske presidentene noensinne??

Kenney-jubileet – elendig reklame for journaliststanden.

For en som kjenner den enorme dokumentasjonen om Kennedy-mordet, har det vært meget nedslående å følge dekningen i mediene 50 år etter. Har journalistene i det hele tatt gjort selvstendige granskninger?

Kennedy var en av min barndoms aller største helter. Og da han ble myrdet midt i fødselsdagsfeiringen for min far, 22. november 1963, møtte jeg for første gang tragedie og sorg i mitt unge liv. I alle årene etterpå ble min fars fødselsdag en sørgedag i min familie.

For et par år siden satte jeg meg fore å virkelig gjøre et dypdykk i bevismaterialet etter mordet, for en gang for alle å gjøre meg opp en sikker mening om hva som er sannheten om drapet. Heldigvis foreligger de fleste av vitneutsagnene tilgjengelig på nettet, og om man har tålmodighet nok, kan man sette seg inn i stort sett alt hva de ulike vitnene observerte. Hele Warren-rapporten er offentliggjort og det er også alle forklaringene som kommisjonen opptok.

Dessuten foreligger det en enorm mengde bøker og artikler, og informasjonsmengden er simpelthen gigantisk. Mitt utgangspunkt var at jeg ikke ville stole på noen andrehånds opplysninger, men sjekke alle påstander opp mot kildene for å se om de kunne dokumenteres.

Den fatalt skadede John F. Kennedy ble først kjørt til det nærmeste sykehuset, som var Parkland sykehus. Der ble presidenten observert av et stort antall leger, sykepleiere og andre. En av dem som behandlet Kennedy, var doktor Robert McClellan. Han har fortalt at de ga presidenten trakeotomi, altså åpnet luftrøret i halsen og ga ham pustehjelp. Mens det pågikk, falt deler av lillehjernen ut, pga den enorme skaden i bakhodet. 10-15 personer som observerte kroppen, sier det samme. Men det virker ikke som en eneste norsk journalist har tatt seg bryet med å gjøre selvstendige undersøkelser. Stillbilde fra youtube.

Mitt arbeid pågikk i ca 6 måneder, og endte opp i en stort anlagt artikkel publisert på internett: «**Landet som drepte sin leder – mordet på John F. Kennedy**». Etter hva jeg vet, er det den mest omfattende analysen som foreligger på norsk. Jeg har analysert både den politiske bakgrunnen og selve drapet, og var så heldig å få innlede et samarbeid med en amerikaner, som hele sitt liv hadde interessert seg for Kennedy-mordet og for mafiavold generelt.

William Orchard har laget den desidert beste analysen av skudd- scenariet jeg kjenner til, og hans teorier bygger helt og holdent på dokumenterte vitneutsagn. Orchard har kontakter i det mest anerkjente forsker-miljøet i USA, som teller svært høyt utdannede og seriøse mennesker, som bygger sine teorier på sikre kilder og ikke løse spekulasjoner. Han tok flere bilder for meg i Dealey Plaza, som jeg bruker i min artikkel. Blant annet tok han bilder fra den berømte pidestallen der Abraham Zapruder sto da han tok sin svært berømte film av drapet.

Bygningsingeniør J. C. Price var en av mange vitner til mordet på Kennedy. I likhet med mange andre ble han intervjuet om sine observasjoner tidlige i 1964. Han var en av de mange som oppholdt seg ved jernbaneovergangen, og som hørte tydelig at det kom skudd fra «the picket fence», og at det kom en røyksky etter skuddene ut fra gjerdet. Her viser han på et kart hvor han så og hørte skuddene. Mange andre, f eks mange jernbane-arbeidere fortalte om det samme. De ble fullstendig ignorert av Warren-kommisjonen. Og norske journalister har visst ingen interesse av å drive etterforskende journalistikk. De gjengir kun de offisielle løgnene. Stillbilde fra youtube.

Det var med denne bakgrunnen jeg fulgte mediernes dekning av Kennedy mordet 50 år etter den tragiske hendelsen. Og jeg kan ikke karakterisere det som annet enn en meget frustrerende opplevelse å se hvordan rene løgner fra fortiden ble gjengitt som om det var beviselige sannheter. De få innvendingene som kom frem, gikk i det lengste ut på å gjengi et antall

konspirasjonsteorier uten å ta stilling til deres innhold. I det hele tatt var det ytterst få journalister som så ut til å ha gjort selvstendige undersøkelser av vitneutsagn og beviser. Man gjenga kun andre- og tredjehånds udokumenterte påstander. Selv fjernsynsreportasjer som utga seg for å inneholde dyptgående analyser, utelot for det meste å ta opp vitneutsagn eller bevismateriale som åpenbart talte mot deres analyse.

I flere programmer intervjuet man noen av de overlevende vitnene, og i dag er disse gamle og har åpenbare erindringsforskyvninger eller er påvirket av senere teorier, eller de regelrett lyver. Et godt eksempel var intervjuet med mannen som Lee Harvey Oswald kjørte med til og fra arbeidet hver dag. I dag uttaler han at det ble foretatt et opprop av de ansatte rett etter mordet og da man oppdaget at Oswald var den eneste som manglet, ble han etterlyst. I sitt vitnemål for Warren-kommisjonen fortalte han flere ganger at det overhodet ikke var noen som spurte etter Oswald etter drapet, og han forteller ingenting om noe opprop. Han forteller derimot at de ansatte ble bedt om å gå hjem ca en halv time etter drapet, og ingenting tyder på at noen savnet noen. I følge andre kilder, var det et stort antall arbeidere som ikke vendte tilbake. Men bare Oswald ble etterlyst.

Jeg har ennå til gode å se en dokumentert forklaring på hvorfor Lee Harvey Oswald ble etterlyst bare få minutter etter drapet. Det er ganske forunderlig å høre opptak av radioreportasjer som gikk ut kort tid etter mordet. I realiteten var mordet "oppklart" helt uten etterforskning og vitneforklaringer. Dette burde fremstå som svært foruroligende for alle sannhetsskjære mennesker.

Det ble slått fast at president Kennedy var skutt med tre skudd bakfra, avfyrt fra The Texas School Book Depository, og man visste til og med hvem morderen var. Det må vel være blant verdenshistoriens aller hurtigste mordoppklaringer. I de første dagene etter mordet våget enkelte aviser å trykke vitneutsagn som motsa den offisielle forklaringen, men deretter bredte enigheten seg og ble unison. Man kan ikke annet enn å spørre seg selv om ikke mordet var "ferdig oppklart" og morderen utpekt lenge før det ble begått. Det meste tyder på Lee Harvey Oswald ikke avfyrte et eneste skudd, men var en på forhånd utplukket "patsy".

Og bevisene for at Kennedy ble skutt fra skoleboklageret syntes å være udiskutable. Morderen hadde etterlatt seg sin rifle og tre tomhylser. Trengte man mer for å bevise at skuddene hadde blitt avfyrt fra 6. etasje i skoleboklageret, og at det var avfyrt kun tre skudd? Det er simpelthen utrolig at dette ble akseptert som sannheten. Det ble avgitt minst 40 vitnemål som fortalte om skudd fra flere hold, og etter skudd-dramaet styrtet mange tilskuere og politimenn opp på "the grassy knoll" fordi de hadde hørt skudd derfra og kjente lukten av kruttrøyk. Disse vitnene ble fullstendig ignorert av Warren-kommisjonen, og det kan ikke karakteriseres som annet enn oppsiktsvekkende at man lot være å følge opp disse sporene. Det ville være omtrent som om 40 av de overlevende ungdommene på Utøya kunne beskrive en andre gjerningsmann, men at politiet valgte å ignorere deres vitnemål. I vår tid ville det ha vært intet mindre enn en skandale uten sidestykke dersom politiet lot være å etterforske sikre vitnemål som eventuelt kunne identifisere en andre gjerningsmann.

Kunne man så knytte Oswald med sikkerhet til åstedet? Hans fingeravtrykk ble funnet på noen av pappeskene i "the snipers nest". Men det samme ble fingeravtrykkene til mange av de andre ansatte, og det kan neppe anses som et bevis at Oswald hadde hatt med pappesker å gjøre, all den tid det var jobben hans å pakke bøker i pappesker.

Filmopptak fra 6. etasje i skoleboklagere viser funnet av en rifle, men de første opplysningene

om riflen, gikk ut på at det var en Mauser. Den opplysningen gikk også ut på den amerikanske TV-sendingen, og en god stund var den offisielle historien at etterforskerne hadde funnet en Mauser. Men kort tid senere, ble det endret til at det var en italiensprodusert Mannlicher Carcano rifle som ble funnet. Det ble også i ettertid hevdet at Oswalds fingeravtrykk fantes på den italienskprodusert Mannlicher Carcano rifle, men dette er meget omstridt.

To personer som spilte en rolle mange Kennedy-forskere har satt store spørsmålstegn ved. Wesley Buell Frazier spilte åpenbart en avgjørende rolle i å sette opp Oswald som den enslige morderen. Buell Frazier jobbet også i skoleboklageret og tilbød seg å gi skyss til Oswald til jobben. Det var Buell Frazier som plantet løgnen om at Oswald hadde med seg et våpen til skoleboklageret, fordekt som gardinstenger. Stikk motsatt av hva han forklarte til Warren-kommisjonen, sier han også i ettertid at alle vendte tilbake til skoleboklageret etter attentatet unntatt Oswald, og at han derfor ble etterlyst. Sannheten var at svært mange uteble, og en halvtime etter mordet ble de ansatte bedt om å dra hjem. Ingen ble etterlyst på arbeidsplassen rett etter attentatet. Det er også god grunn til å stille spørsmål ved hva rollen var til kvinnen til Høyre, Ruth Paine. Hun forteller selv at hun ville hjelpe familien Oswald, og lot Maria og barnet bo hos henne. Det var dessuten hun som hjalp til med å skaffe Lee arbeid i skoleboklageret, og ordnet med at han fikk skyss med Buell Frazier. Alt dette gjorde hun selvsagt, ifølge seg selv for å hjelpe til. Det bør også nevnes at Oswalds våpen ble funnet i hennes garasje. Mange Kennedy-forskere er temmelig sikre på at både Buell Frazier og Paine var ansatt av CIA/FBI. Begge fotos fra internett.

Den første offisielle forklaringen gikk ut på at det ikke fantes fingeravtrykk på riflen, men så "fant" man det visst likevel. Man kunne derimot fortelle at Oswald hadde kjøpt Carcano riflen pr postordre i navnet Hidell. Men dette er et høyst tvilsomt bevis. Hvem som helst kunne ha gjort dette. Hvorfor gikk ikke Oswald heller inn i en hvilken som helst våpenforretning og kjøpte en rifle helt uten å måtte legitimere seg?

Nei, i stedet skal han altså ha kjøpt en rifle som med letthet kunne spores til ham, og så etterlatt den på mordstedet. Man er fristet til å spørre: Hvor dum går det an å bli? De aller fleste mordere forsøker å skjule sine spor. Oswald gjorde tilsynelatende det motsatte. Han

plantet beviser mot seg selv på åstedet, som for å sikre seg at han skulle bli tatt. Utover dette fantes ikke beviser som pekte mot Oswald. Noen få vitner kunne beskrive en skytter i 6. etasje av skoleboklageret, men disse vitnemålene spriker i alle retninger, og den eneste beskrivelsen som kunne minne om Oswald, ble regnet som så tvilsom at selv ikke politiet festet lit til den.

I løpet av de siste årene er det offentliggjort flere amatørfilmer, som viser en mann med stor likhet med Oswald som står i utgangspartiet til skoleboklageret og drikker en cola, kort tid etter attentatet. En film viser den samme mannen som går ned fra trappen til skoleboklageret og ned på veien foran. I filmen ser man også en mann med stor likhet med Jack Ruby. Vitner forteller da også at de så Oswald og Ruby sammen utenfor skoleboklageret, og at Ruby overleverte Oswald en revolver. Trolig den defekte revolveren Oswald ble arrestert med.

I ettertid er det også avdekket amatørfilmer som viser en person som ligner svært mye på Oswald, stående i døråpningen til skoleboklageret. Denne mannen kalles i forskermiljøet for «the doorman», og de som har analysert det kjente bildet av James Atkens, der man gjennom bilvinduet på presidentbilen kan se de personene som står i døråpningen, er meget sikre på at en av dem er Lee Harvey Oswald, som er retusjert for å forsøke å få det til å se ut som en annen person. Det stemmer godt med Oswalds egen forklaring, han hevdet å stå i inngangen sammen med et antall ansatte i skoleboklageret.

"Beviset" for at Oswald hadde med seg en rifle til jobben denne dagen er like syltynt som påstanden om at han befant seg i 6. etasje. Hans arbeidskollega fortalte at Oswald hadde med seg en pakke med lengde ca 60 cm i bilen da de kjørte sammen til jobben den dagen.

Å regne dette som et bevis for at Oswald hadde med Carcano riflen, kan ikke kalles annet enn spekulativt. På spørsmål fra kollegaen, fortalte Oswald at han hadde med gardinstenger. Og til det svarte kollegaen at han kunne huske at Oswald hadde fortalt dagen før at han skulle ordne noe med gardinstenger. Det er simpelthen ufattelig at ikke politiet stilte større krav til bevisene, og i senere dokumentarfilmer ser man gjerne Oswald i denne scenen bærende på en lang pakke, like lang som en rifle. I virkeligheten var den altså ca 60 cm lang.

Da Lee Harvey Oswald ble myrdet, mistet han samtidig en av sine mest grunnleggende rettigheter; Han fikk aldri forsvare seg mot mordanklagene. Han ble utropt for all verden til å være presidentmorder. Jeg er overbevist om at dersom det ble ført en rettssak i dag, der Oswald ble gitt det aller beste forsvaret USA kan gi ham, så ville han ha blitt frikjent. Bevisene er syltynne, alle andre spor ble ignorert og etterforskningen var så lemfeldig og usystematisk at det ikke kan kalles annet enn en skam for det amerikanske rettsvesenet.

Og det mest skremmende er etter min mening journalistenes ganske gjennomgående uselvstendighet i sin vurdering av mordet. I løpet av årene har dessverre mange, kanskje i sitt ønske om å gjengi den offisielle forklaringen slik at den virker tilforlatelig, pyntet litt hist og her på historien og gradvis har det oppstått forklaringer som ligger langt fra sannheten, og som ikke kan gjenfinnes i vitneforklaringene. Og når journalistene ikke gjør annet enn å gjengi den offisielle historien, dømmer de igjen og igjen en fullkomment forsvarsløs mann til presidentmorder. Jeg kaller det, med meget god grunn, det forrige århundrets mest skammelige justismord.

Hvem avfyrte det fatale hodeskuddet som knuste president Kennedys hode?

Jeg håper leseren har funnet de nye opplysningene som har kommet frem i Kennedy-forskningen interessante og troverdige. Men det største spørsmålet gjenstår: Hvem var det som avfyrte det fatale skyddet som splintrer Kennedys hode? Og har vi nok informasjon nå til å kunne peile oss inn på konkrete skyttere?

La meg først si, at jeg lenge har hatt en ide om hvem som avfyrte skuddet. Og min antagelse bygger på flere temmelig sikre indisier. Det første som ledet meg til min antagelse, var de mange bildene som ble tatt i Dealey Plaza av de såkalte «three tramps», som var under arrest og ble ledet av en politimann til skue for et stort antall fotografer og tilskuere. De var på vei til å bli avhørt på politistasjonen i Dallas. I mange år fantes det ikke spor etter arrestasjonen i en eneste rapport eller avhørsdokument, men i 1992 dukket det opp en arrestrapport, og navngitte menn opplyste senere at det var dem som var de arresterte og at de hadde overnattet på et lokalt hospits og derfor var så flidde og nybarberte til å være uteliggere.

Men var det dem? Fakta er at de avbildede persone er nærmest identiske med velkjente kriminelle og leiemordere, og en av dem har også vedgått at han befant seg ved jernbaneovergangen i flere intervjuer. Så hva skal man tro? Kennedy-mordet er fullt av forfalskninger og personer som lyver, så det er omtrent umulig å avsløre hva som er sannheten.

Det finnes mange fotografier av de såkalte «three tramps» som ble geleidet av en politimann et langt stykke for å komme til politistasjonen, og disse mennene har naturlig nok vakt Kennedy-forskernes interesse. Fra arkivene hos politiet, visste man lenge ingenting om hvem de var, eller hva de gjorde i Dallas. Mange har forsøkt å identifisere dem, og faktisk har de ganske stor likhet med personer man kjenner fra det kriminelle miljøet i USA. Foto fra internett.

Ytterligere et bilde av «the three tramps». Bærer de ikke litt preg av å nesten forsøke å skjule seg? Politimannen som arresterte dem og fraktet dem gjennom gatene i alles påsyn, visste nok ikke helt hva han gjorde. Han må kanskje ha vært en av dem som ikke var informert om at «morderen» allerede var utpekt, lenge før drapet fant sted: «The lone nut» - Lee Harvey Oswald. Men hadde politiet i realiteten tre av skytterne i sin varetekt rett etter attentatet? Mange mener det. Foto fra internett.

Før jeg går videre med identifiseringen av de tre mennene, vil jeg gjerne rekapitulere litt fra min første avhandling om Kennedy-mordet fra 2011: «Landet som drepte sin leder – mordet på John F Kennedy». Der drøfter jeg ganske utførlig fra hvilken retning hodeskuddet må ha kommet fra. Mange mener at personen som skjøt, må ha oppholdt seg på «the grassy knoll» (GKF), ved «the picked fence» - altså på den gressgledde kollen til venstre for Elm Street sett forfra. Skuddet skal da altså ha kommet skrått forfra, fra venstre for bilen, sett forfra.

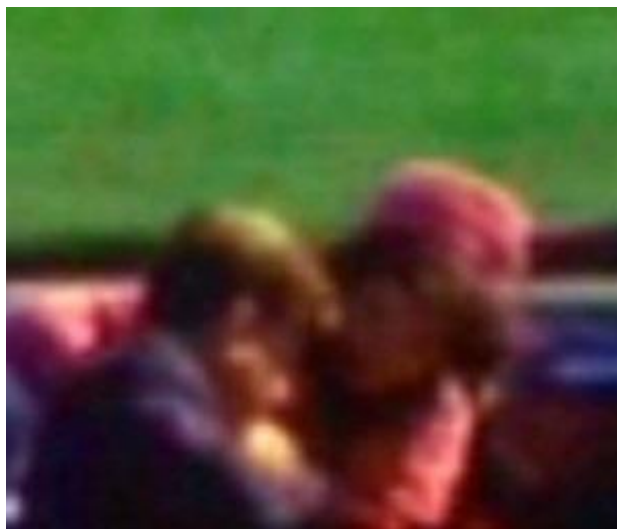
Etter å ha studert Kennedys plassering i limousinen og skadene i Kennedys hode etter at skuddet traff, har jeg kommet til en annen konklusjon. Nemlig at skytteren må ha befunnet seg på andre siden av Elms Street, altså på «the south knoll», ved «The railroad overpass» (RROP). Mange av dem som mener skuddet må ha kommet fra venstre, bygger det på at Kennedy falt til sin venstre side etter å ha blitt truffet. Man mener altså at retningen skuddet kom fra, gjorde at han falt til den siden.

Men når man studerer hvordan Kennedy satt i bilen, ser man at han satt trengt opp mot bildøren, og da han ble truffet, og kroppen ble livløs, hadde den bare en retning å falle i, nemlig ned i bilsetet. Vi vet at Kennedy hadde på seg et stramt korsett pga sin ryggskade, og han kunne derfor ikke falle forover.

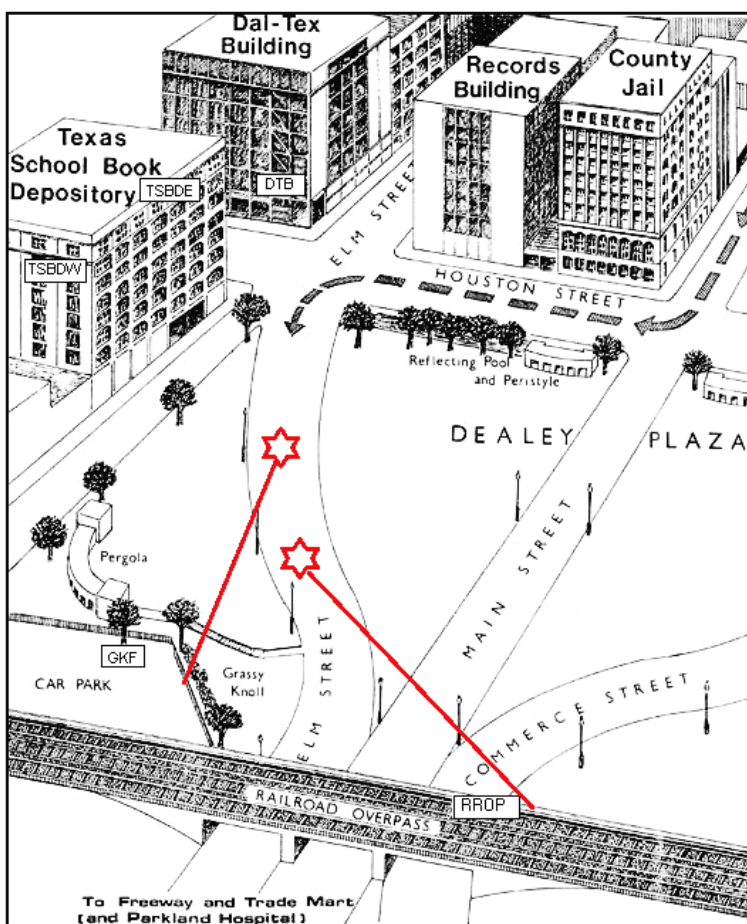
En annen ting som taler for at skuddet må ha kommet fra RROP, er at da skuddet falt, så var Kennedys hode snudd til siden, og om skuddet kom fra GKF, ville Kennedy ha blitt truffet på siden av hodet, og laget et stort utgangssår i Kennedys venstre bakhode. Men det var ikke der han hadde et knyttnevestort utgangssår – såret var på høyre side av bakhodet.

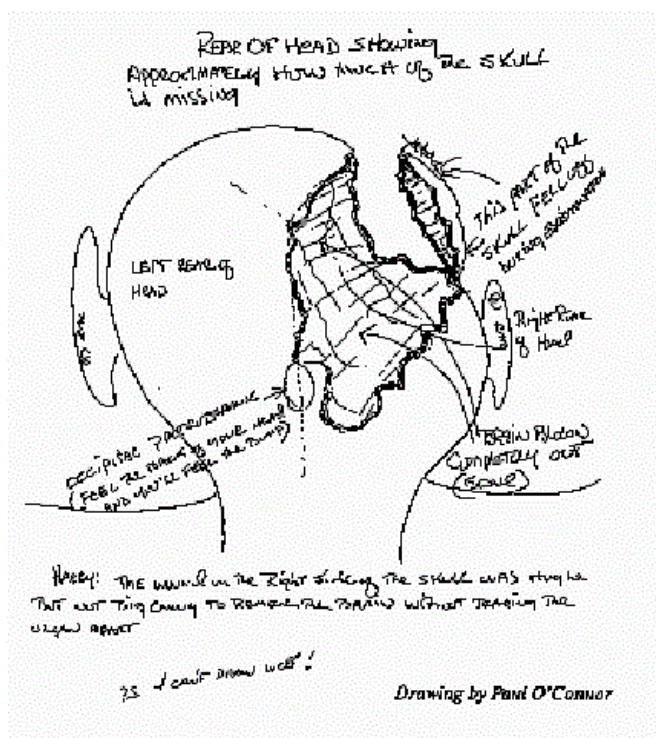
Slik var Kennedys plassering i bilen. Bena var presset til siden pga liten plass til setet foran. Når kroppen ble livløs, mener jeg tyngdekraften ville trekke overkroppen til venstre og ned i setet mot Jaqueline. Foto fra internett.

Dette er den siste billedrammen av Zapruder-filmen før Kennedy treffes i hodet (z 312). Vi ser at hodet er vendt til venstre og bøyd forover. Skuddet må ha kommet fra venstre for Kennedy og forfra, for at utgangssåret skulle bli som et stort krater på høyre side av Kennedys bakhode.

Slik mener jeg skuddene traff Kennedy. Skuddet som traff ham i halsen, kom fra høyre for Kennedy og forfra, fra GFK, gikk gjennom kroppen og laget et utgangssår øverst i ryggen og et skuddmerke i setet bak Kennedy. Skuddet som drepte Kennedy, og nærmest knuste Kennedys hode, må ha kommet fra venstre for Kennedy og forfra, fra RROP. Skuddet traff Kennedy på høyre side av pannen, og lagde et knyttnevestort utgangssår på høyre side av Kennedys bakhode. Skytteren har trolig anvendt en ekspanderende kule for å lage størst mulig skade.

Secret Service tillot ikke at obduksjonen av Kennedy skulle foregå på Parkland med nøytrale leger. De tiltvang seg liket og fikk det fraktet til Bethesda militære sykehus. Bethesda marinekorpsmann Paul O'Connor åpnet den grå kroppsposen (crash bag) og løftet presidentens kropp ut av den rosa-grå frakkisten. Han laget denne tegningen av Kennedys hodeskade, slik han så den med egne øyne. Man ser tydelig hvor enorme skadene var, og en del av hodeskallen hang bare fast i hodebunnen, som et slags hengsel. Denne skaden ses også tydelig i Zapruder-filmen. Deler av hodeskallen, blod og hjernemasse sprutet ut i veien og på motorsyklistene som kjørte bak limousinen. Deler av hodet ble også liggende igjen i baksetet. I et anfall av akutt forvirring, krøp Jaqueline bak på bilen fordi hun så en bit av ektemannens hodeskalle, og hun ville hente den slik at den kunne settes på igjen.

Jeg er ikke den eneste som har kommet frem til at skuddet som traff Kennedy i hodet må ha kommet fra RROP. Det samme har William Orchard, en amerikanske Kennedy-forsker som har levert en meget intelligent analyse av samtlige skudd mot Kennedy, både bakfra, forfra og fra siden. Og ikke minst den amerikanske meget erfarne rettsmedisineren Sherry Fiester, som har utgitt en bok om Kennedy-mordet. Jeg støtter meg på begge disse to.

Men hvorfor har det vært så viktig å etablere det som et faktum at hodeskuddet må ha kommet forfra fra høyre, sett fra seerens perspektiv? På det kan jeg svare at det henger sammen med det som har kommet frem i Roderick MacKenzie III sin bok om attentatet. I hans bok femkommer det et sammenfall mellom identifiseringen av «the three tramps» og hva Johnsons hitman Malcolm «Mac» Wallace fortalte om hvem skytterteamet ved RROP besto av. For det viste seg etter at MacKenzie sin bok ble offentlig kjent, at de tre som var identifiser som de tre uteliggerne var de samme mennene som Wallace hadde fortalt var stasjonert ved RROP. Og det kan kanskje ikke være tilfeldig?

Malcolm Wallace fortalte nemlig til Roderick MacKenzie III at det skytterteamet som oppholdt seg ved RROP, besto av [Charles Rogers](#), [Charles Harrelson](#) og [Chauncey Holt](#). Og «tilfeldighetene» vil altså ha det til at de mennene som blir kalt «the three tramps» er til forveksling identiske med de som MacKenzie oppgir som skytterne ved RROP. Nå må det legges til at MacKenzie oppgir at dette skytterteamet ikke ble brukt, men den opplysningen bør nok ses i lys at at Malcolm Wallace var svært beruset da han fortalte om «the hit parade», og MacKenzie måtte jevnlig ut på toalettet for å notere ned opplysningene på toalettpapir, så han ikke skulle glemme noe. At enkelte detaljer ble gale, er ganske sannsynlig.

Av de tre mennene, er det kun Chauncey Holt som har uttalt seg om hendelsen, og han har bekreftet at han er en av de tre fotograferte mennene i Dealey Plaza. Han var kjent som

kriminell med tilknytning til både CIA og mafiaen, og var med på planleggingen av den mislykkede amerikanske invasjonen i Grisebukta, i Cuba, for å styrte Fidel Castro. Holt har også innrømmet at han var til stede ved jernbaneovergangen da skuddene falt, men hevder å ha blitt «framed». Begge de to andre, Charles Harrelson og Charles Rogers er kjent som svært brutale leiemordere, og særlig Harrelson var beryktet for sin totale ufølsomhet overfor mennesker som led under hans brutale tortur. Det sies også at han drepte sine egne foreldre fordi de la seg opp i hans virksomhet.

En sammenligning mellom den første av de tre fotograferte mennene i Dealey Plaza, og et portrett av Charles Rogers. Det skal vanskelig gjøres å benekte at likheten er påfallende. Jeg kan ikke se noen ansiktstrekk som skiller de to fra hverandre. Hårfestet, øret, nesen og munnen, alt ser identisk ut. Foto fra internett.

Louis Gibson i Dallas Forensics foretar en sammenligning mellom et bilde av Chauncey Holt og mannen som gikk bakerst av «the three tramps». Hun uttalte på filmen som dette er et stillbilde fra at hun var villig til å sette hele sitt rykte inn på at det er samme mann. Det samme sa hun om en sammenligning mellom den høyeste av mennene og Charles Harrelson. Stillbilde fra youtube.

Jeg må innrømme at identifiseringen av «the tall tramp» som Charles Harrelson er den eneste som har gitt meg et snev av tvil. Men det er likevel så mange likheter, at jeg har konkludert med at sannsynligheten er svært stor for at det virkelig var Charles Harrelson som ble fotografert kort tid etter attentatet. Harrelson er kjent som leiemorder, og i et intervju skrøt han av at han skjøt presidenten. Fotos fra internett.

Når jeg nå har gått gjennom identifiseringen av disse tre mennene, må jeg vedgå igjen at i 1992 ble det offentliggjort en arretrapport fra Dallas-politiets arkiv, som inneholder opplysninger om en arrestasjon ved Dallas politistasjon foretatt kl 16.00, 22.11.63 og det ble oppgitt at tre menn ble anholdt på jernbanestasjonen og de tre blir identifisert som Gus Abrams, Harold Doyle, og John Gedney, og to av disse sto som eldre frem i mediene og bekreftet at det var de som var de mennene som ble arrestert i en jernbanevogn og ført til Dallas politistasjon. Der ble de, i følge [politirapporten](#) holdt i fire dager før de ble sluppet løs. Som en forklaring på hvorfor de var nybarberte og velstelte, fortalte de at de hadde tilbragt natten i et hospits for hjemløs, og hadde fått et bad, fått barbere seg og gitt nye klær.

Hva skal man tro? Er virkelighetens tilfeldigheter så utrolige at tre nystelte uteliggere ble arrestert samme dag som tre deltagere i et av skytterteamene oppholdt seg i Dealey Plaza, og de er identisk like? Det er nesten FOR usannsynlig, og det som fremstår som usannsynlig, er oftest akkurat det. Det som taler for at politiets historie, som ble bekreftet først i 1992 sannsynligvis er falsk, er at forfalskere ikke ville ha noe som helst problemer med i ettertid å lage en politirapport datert 1963, som ser absolutt ekte ut. Både CIA, FBI og mafiaen er velkjente for å være dyktige til å skjule spor, og forfalske de virkelige hendelsene. Og å bestikke eller true noen til å spille med i en løgnhistorie er noe mafiaen er spesialister på. Utallige er de som har følt seg tvunget til å delta i løgner under trussel om at de selv eller deres familie ville bli myrdet om de nektet. Men som Kennedy-forsker skylder jeg i hvert fall å gjøre oppmerksom på at disse opplysningene om «the three tramps» eksisterer, og at de motsier teorien om at det var et av skytterteamene som ble arrestert. Hva man tror, må være opp til den enkelte, men personlig er jeg 99% sikker på at de tre avbildede personene er Charles Rogers, Charles Richardson og Chauncey Holt.

Vel, vel, uansett om fotografiene av «the three tramps» viser det skytterteamet som befant seg ved RROP eller ikke, så har altså Roderick MacKenzie III identifisert de tre skytterne ved «the south knoll» som Charles Rogers, Charles Harrelson og Chauncey Holt. Av disse har Harrelson skrytt av å ha drept en president, mens Holt har hevdet at han ikke deltok i konspirasjonen, men var til stede. Alle tre er døde i dag, og Charles Rogers har aldri blitt intervjuet om attentatet fordi han ble fraktet i et CIA-fly til Sør-Amerika der han etter hvert forsvant. I følge MacKenzie var Rogers en usedvanlig brutal og hensynsløs mann, som underviste Sør-Afrikanske torturister i tortureringsmetoder.

Når man kjeder sammen min oppfatning om hvor hodeskuddet må ha kommet fra, nemlig «the south knoll», men Roderick MacKenzies opplysninger om hvilke skyttere som var utplassert der, trekke jeg den konklusjonen at en av dem MacKenzie har navngitt, må være han som avfyrte det dødelige hodeskuddet, som endte Kennedys liv på den mest brutale måte. Jeg tror ikke Holt kan være denne skytteren – til det virker han ikke brutal nok til å ha avfyrte et skudd han måtte vite ville knuse hodet til presidenten.

For meg står det mellom Charles Rogers og Charles Harrelson. Og ut fra det jeg har lest om de to, vil jeg holde en knapp på den førstnevnte. Den antagelsen blir styrket av at han ble sendt av CIA til Sør-Afrika ikke lenge etter attentatet. Jeg kan tenke meg at CIA ikke ville risikere at mannen som kunne skryte av å ha avfyrte hodeskuddet som tok livet av USAs president var gående rundt i frihet innenfor USAs grenser. Og at han forsvant uten sport, bekrefter enda sterkere min tro på at Charles Rogers var morderen.

Med Rogers ryddet av veien sikret CIA, FBI, mafiaen og det politiske etablissementet, inkludert den nye presidenten, seg mot at attentatmannen noensinne kunne stå frem og erkjenne mordet og fortelle om hvem som i realiteten sto bak – nemlig Lyndon Baines Johnson og hans medsammensvorne.

Chauncey Holt ble intervjuet flere ganger om hvor han befant seg da president Kennedy ble myrdet, og har gjentatt at han befant seg ved jernbaneovergangen, og at han derfra beveget seg hurtig i retning jernbanevognene som sto parkert, sammen med de to andre som senere ble arrestert i en av vognene der. Han har imidlertid ikke tilstått å ha vært involvert i selve plottet, men var til stedet som en form for observatør, med ordre om å komme seg hurtig i skjul dersom noe uforutsett hendte. Og da de hørt skudd og skrik, skyndte de seg å gjemme seg i en jernbanevogn, ifølge Holt. Stillbilde fra youtube.

Kilder:

[Sherry Fiester: Enemy of the Truth, Myths, Forensics, and the Kennedy Assassination Paperback – November 1, 2012.](#)

[Bart Kamp: Prayer Man: More Than a Fuzzy Picture.](#)

[Judyth Vary Baker: Me and Lee. How I came to know, love and lose Lee Harvey Oswald.](#)

[Judyth Vary Baker: David Ferrie: Mafia Pilot, Participant in Anti-Castro Bioweapon Plot, Friend of Lee Harvey Oswald and Key to the JFK Assassination Paperback.](#)

[Roderick MacKenzie III: The men that don't fit in.](#)

[William Orchard: The shots in Dealey Plaza.](#)

[Sverre Avnskog: Landet som drepte sine leder – mordet på John F. Kennedy.](#)

Kolbotn, 16.02.2024

Sverre Avnskog

© Copyright: Sverre Avnskog.

Sverre Avnskog, født 1956, er utdannet adjunkt med videreutdanning i spesialpedagogikk og har 40 års erfaring som lærer i grunnskolen og innen voksenopplæringen hvor han underviser voksne med spesielle behov samt flyktninger som får norskopplæring på grunnskolenivå.